

UNIVERZITA PALACKÉHO V OLOMOUCI

Filozofická fakulta

Katedra sociologie, andragogiky a kulturní antropologie

**Migrace za prací au-pair jako příklad neformální práce
ve Španělsku**

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE OBOR: KULTURNÍ ANTROPOLOGIE

Vypracovala: Kristýna Tvrdá

Vedoucí práce: Mario Rodríguez Polo, Ph.D

Olomouc 2017

Prohlašuji, že jsem bakalářskou diplomovou práci na téma „Migrace za prací au-pair jako příklad neformální práce ve Španělsku“ vypracovala samostatně a uvedla v ní veškerou literaturu a ostatní zdroje, které jsem použila.

V Olomouci dne 29. března 2017

Poděkování

Ráda bych poděkovala všem mým participantkám za jejich ochotu, čas a chuť sdílet jejich zkušenosti. Zejména bych chtěla poděkovat participantkám, které absolvovaly své pobyty společně se mnou, především za jejich nekonečnou podporu, spolupráci a inspiraci. Dále děkuji vedoucímu mé práce Mariu Rodríguezi Polovi, PhD. za jeho odborné vedení, čas, ochotu, cenné komentáře a rady při psaní mé práce. V neposlední řadě bych ráda poděkovala všem mým blízkým za mnohé, především však za jejich nekonečnou podporu ve všech jejích možných podobách a trpělivost.

Anotace

Tato bakalářská práce je založena na kvalitativním výzkum provedeném ve Španělsku. Hlavním tématem výzkumu je průběh au-pair pobytů ve Španělsku. Práce vychází z dat sebraných během výzkumu a z doplňkových rozhovorů provedených s dalšími au-pair, které absolvovaly pobyt ve Španělsku. Zaměřuje se především na průběh au-pair pobytů v praxi. Dále se zaměřuje na aspekty, které tvoří a případně ovlivňují průběh au-pair pobytů. Mezi tyto aspekty, kterými se práce zabývá, patří například motivace pro au-pair pobyty, komunikace s hostitelskou rodinou, vztah s jednotlivými členy hostitelské rodiny, důvěra nebo prostředí au-pair pobytu. Celá práce vychází z perspektivy au-pair, jejich pohledu a prožívání au-pair pobytů.

Teoretická část práce se zabývá definicí au-pair pobytů tak, jak je vymezují dokumenty, které tyto pobyty oficiálně ustanovují a agentury, které tyto pobyty zprostředkovávají. Je zde také zmíněno, jak jsou au-pair agenturami vyobrazovány. Dále je v této části práce kapitola věnovaná feminizaci au-pair pobytů a důvodům, proč si hostitelské rodiny au-pair pořizují.

Klíčová slova

Au-pair, au-pair pobyt, hostitelská rodina, Španělsko, práce v domácnosti, péče o děti, agentury

Annotation

The thesis is based on a qualitative research executed in Spain. The main focus of this research was everyday life during au-pair programs in Spain. The thesis drew from data collected during the research and other interviews with au-pairs, which participated in an au-pair program in Spain, and is mainly focused on everydayness of au-pair programs and how these programs really work. It also concentrates on some aspects which create or influence the everyday course of au-pair programs. The aspects which are mentioned in this thesis are for example the motivation to participate in an au-pair program, communication with a host family, relationship with members of a host family, trust or environment of au-pair programs. The entire thesis is based on a perspective of an au-pair, her point of view and experience with this program.

The theoretical part of this thesis aims to define au-pair program as is described by documents which make this program official and agencies which arrange au-pair programs. It also mentions how agencies portray au-pairs. In this part of the thesis there is also a chapter dedicated to the feminization of au-pair programs and to the reasons why host families need an au-pair.

Key words

Au-pair, au-pair program, host family, Spain, live-in work, child care, agencies

Obsah

Úvod	8
1. Metodologie výzkumu	10
1.1. Výzkumné téma a cíle výzkumu	10
1.2. Design a metody výzkumu	12
1.3. Výběr participantů a etika výzkumu	13
1.4. Rizika výzkumu	14
1.5. Zpracování dat	15
Teoretická část	16
2. Představení pojmu au-pair, jeho definice a teoretické vymezení au-pair pobytů	16
3. Způsoby realizace pobytů a jejich formy	19
3.1. Agentury, internet a další možnosti	19
3.2. Druhy pobytů	21
4. Proč rodiny zaměstnávají au-pair?	24
4.1. Proměna role ženy ve společnosti	24
4.2. Postavení žen ve Španělské společnosti	26
4.3. Proč si pořídit au-pair?	29
4.4. Proč jsou au-pair většinou ženy?	31
5. Představy spojené s au-pair pobytů	33
5.1. Vyobrazení au-pair agenturami	33
5.2. Dvojí prezentace au-pair pobytů	34
Praktická část	35
6. Šok z au-pair pobytu a jeho průběhu	35
7. Motivace, očekávání a informace	38
8. Au-pair pobyt v praxi	42
8.1. Faktory ovlivňující průběh pobytu	43
8.2. Pozice au-pair v rodině	46
8.3. Genderové role, v kontextu au-pair pobytů, v praxi	49
8.4. Komunikace	52

8.5. Zaměstnavatel nebo náhradní rodina.....	56
9. Zpětná reflexe	59
Závěr.....	61
Seznam použitých zdrojů	63
Seznam příloh	66
1. Au-pair agreement	67
2. Dear au-pair letter	69
3. Seznam agentur a webových stránek.....	71

Úvod

Pojem au-pair je stejně jako celý koncept au-pair pobytů známý po celém světě. Zejména v Evropě se pobyty těší velké oblibě a zejména pro mladé dívky je to hojně využívaný způsob cestování a poznávání nových zemí. Domnívám se však, že široká veřejnost a mnoho zájemců a zájemkyň o tyto pobyty má v povědomí jen základní definice těchto pobytů a uniká jim každodenní průběh těchto pobytů, skrytý za dobře promyšlenými a jistě lákavými reklamami agentur a internetových stránek, které jsou na tyto pobyty zaměřené.

V první části se práce věnuje teoretickému vymezení těchto pobytů, jejich druhům a způsobům realizace. Definování pojmu au-pair a popisováním všeho, co s ním souvisí. V práci je zohledněna role agentur a stránek nabízejících a zprostředkovávajících au-pair pobyty. Také jsou zde nastíněny rozdíly mezi pohledy hostitelských rodin a au-pair na tyto pobyty se vším co pobyty obnáší. S au-pair pobyty nepochybně souvisí také otázka, proč mají rodiny potřebu hledat au-pair. Práce se pokouší tuto otázku zodpovědět z pohledu problematiky genderových rolí v domácnosti a feminizace úlohy péče o děti. Teoretická část slouží zejména k představení konceptu au-pair pobytů tak, jak je různými zdroji prezentován veřejnosti.

Praktická část práce, která navazuje na teoretickou část, vychází především z výzkumu provedeného při dvou měsíčním letním au-pair pobytu ve Španělsku a je dotvořena rozhovory s dalšími au-pair a analýzou materiálů, které se k au-pair pobytům vztahují. Cílem této části je představit au-pair pobyt z perspektivy au-pair. Tato část se věnuje pobytu jako celku. Od jeho prvopočátků, vyjednávání s rodinou, očekávání, které au-pair od pobytu má, přes průběh pobytu, kdy au-pair žije v domácnosti své hostitelské rodiny, až po zpětné hodnocení pobytu. Zaměřuji se zde na aspekty důležité v kontextu au-pair pobytů. Mezi tyto aspekty patří například vztah s hostitelskou rodinou, komunikace, důvěra nebo prostředí, ve kterém se au-pair pobyt odehrává a mnoho dalších. Tyto aspekty do jisté míry ovlivňují průběh

pobytů a především utváří jejich každodenní praxi, kterou se ve své práci snažím konfrontovat s teoretickou představou o au-pair pobytech, která dle mých zkušeností ve společnosti převládá.

1. Metodologie výzkumu

1.1. Výzkumné téma a cíle výzkumu

Termín au-pair byl oficiálně ustanoven v roce 1969 Evropskou dohodou o umístování au-pair. Tento termín byl zpočátku užíván pro označování dívek ze zemí západní Evropy, které přijížděly do cizí země s úmyslem naučit se cizí jazyk a poznat jinou kulturu. Au-pair pobytem většinou vyplňovaly takzvaný „gap year“, rok mezi ukončením střední školy a nástupem na univerzitu. Na počátku 90. let 20. století se začala objevovat nová skupina au-pair. Jednalo se o dívky přicházející ze zemí střední a východní Evropy, které přicházely především do Anglie a jiných zemí v západní Evropě. Většinou byl pro tyto dívky au-pair pobyt způsobem, jak migrovat do zemí s lepší ekonomickou situací. [Sekeráková Búriková 2014: 145] Toto je všeobecný trend a vývoj au-pair pobytů z hlediska geografie. Existuje zde však ještě druhá linie, která reflektuje pozici au-pair v rámci společnosti její země a pozici hostitelské rodiny v zemi, kam au-pair přichází. Vstupem do hostitelské rodiny au-pair částečně získává určité výhody, které vycházejí z pozice rodiny v dané zemi. Není tak vždy podstatná geografická poloha země au-pair a podmínky v dané zemi, ale konkrétní situace au-pair. Pro rodiny se au-pair stala populárním způsobem, jak zabezpečit cenově dostupnou péči pro své děti. Au-pair pobyty nebyly zpočátku předmětem výzkumníků, a to zejména díky faktu, že au-pair žijí v domácnosti hostitelské rodiny, nemají status zaměstnance a celý pobyt je prezentován především jako kulturní výměna. Z těchto důvodů au-pair nebyly očividnou cílovou skupinou výzkumů zaměřených na migraci nebo na pracovnice v domácnostech nebo výzkumy kombinující obojí. [Sekeráková Búriková 2014: 146] I přesto, že au-pair pobyty nejsou po celém světě a zejména v Evropě žádnou novinkou, první texty a výzkumy, které se těmto pobytům a celkově fenoménu au-pair věnují, se začaly objevovat až na konci 90. let 20. století. Téměř všechny se zaměřují na au-pair v Británii, jedná se pravděpodobně o nejoblíbenější au-pair destinaci v Evropě. [Bahna 2005: 449-450] Domnívám se, že ačkoliv definice au-pair a pravidla pobytu jsou vždy stejná, jednotlivé země se ve svých přístupech k au-pair pobytům

odlišují. Například v přístupu k au-pair a v požadavcích, které na au-pair mají a také se liší očekávání spojená s příchodem au-pair do rodiny. Sama jsem během letních prázdnin absolvovala dvouměsíční au-pair pobyt ve Španělsku, což mě inspirovalo k opětovnému návratu další rok a k výzkumu, jehož předmětem jsou au-pair pobyty ve Španělsku.

Au-pair pobyty jsou v dnešní době populární a relativně levný způsob, jak vycestovat do zahraničí, poznat novou kulturu a zlepšit své jazykové znalosti. Takto je tento druh pobytů prezentován i agenturami, které tyto pobyty zprostředkovávají. Pro rodiny au-pair představují finančně dostupnou výpomoc v domácnosti a způsob, jak zajistit hlídání pro své děti. Ústředním zájmem mého výzkumu je praxe au-pair pobytů, na kterou nahlížím z pozice au-pair. Jak pobyty probíhají a co všechno může být náplní práce au-pair. Můj výzkum je založen především na mé osobní zkušenosti a datech získaných z pozorování prováděného ve dvou dalších rodinách, ve kterých jako au-pair pracovaly mé participantky a z častého kontaktu s těmito participantkami, například prostřednictvím sociálních sítí. Druhým doplňujícím zdrojem dat pro mě jsou rozhovory s dalšími participantkami. Tento výzkum se zaměřuje především na au-pair a jejich pozici a práci během pobytu. Výzkum se nezaměřuje samostatně na hostitelské rodiny a agentury. Role hostitelských rodin a agentur jsou v tomto výzkumu brány do úvahy a zmiňovány pouze v jejich vztahu k au-pair.

Cílem výzkumu je zaměřit se na několik kategorií, mezi něž patří například komunikace, faktory ovlivňující průběh pobytu, práce, očekávání nebo vztah s jednotlivými členy rodiny a zkoumáním těchto kategorií a hledáním jejich propojení. Má zmapovat reálnou podobu au-pair pobytů a odpovědět tak na hlavní výzkumnou otázku: Jak probíhá au-pair pobyt v praxi? Tato otázka má několik podotázek, které navazují na výše zmíněné kategorie. Tyto otázky zní:

- Jedná se o kulturně výměnný program, podle definice Evropské dohody o umísťování Au-pair, kdy by au-pair měla být členem rodiny nebo se jedná o zaměstnání?
- Co je motivací au-pair pro zúčastnění se pobytu a jak její očekávání od pobytu ovlivňují průběh pobytu?
- Je hostitelská rodina spíše zaměstnavatelem au-pair nebo „náhradní“ rodinou?

1.2. Design a metody výzkumu

Pro výzkum ve své bakalářské práci jsem zvolila design etnografického výzkumu. Jehož cílem je podat celostní obraz o vybrané skupině lidí. Co se týče metod, které jsem v rámci tohoto designu vybrala, tak hlavní metodou je zúčastněné pozorování. „Zúčastněným pozorováním je možné popsat, co se děje, kdo nebo co se účastní dění, kdy a kde se věci dějí, jak se objevují a proč. Tato strategie se používá v etnografickém výzkumu nebo v případových studiích, které se soustřeďují na hloubkový popis a analýzu nějakého jevu.“ [Hendl 2005: 193] Z výše zmíněných důvodů jsem jako stěžejní metodu mého výzkumu zvolila právě zúčastněné pozorování. V mém případě jsem zúčastněné pozorování prováděla jednak v rodině, kde jsem byla jako au-pair a zároveň ve dvou dalších rodinách, kde jako au-pair pracovaly dvě participantky z České republiky. Rodiny bydlely blízko sebe, znaly se mezi sebou a měly děti podobného věku. Z těchto důvodů se velmi často stýkaly a vzájemně navštěvovaly. Běžné byly i dny, kdy jsme jako au-pair trávily celý den se všemi dětmi v domě některé z rodin, měla jsem tak dostatek prostoru pro pozorování i v ostatních rodinách a ne jen v té, kde jsem byla jako au-pair. S participantkami jsme zároveň po celou dobu pobytu komunikovaly prostřednictvím skupinové konverzace na sociální síti, která sloužila pro organizaci, vzájemné informování nebo pro vzájemnou podporu v emočně vypjatých situacích. Další metodou, která je užitečná, pro dotvoření celkového pohledu na au-pair pobyty, je analýza dokumentů, jako jsou například smlouvy s au-pair agenturami, dopis od rodiny nebo Dohoda o umísťování Au-pair.

Další metodou, kterou jsem zvolila pro doplnění mého výzkumu, jsou rozhovory s participantkami, které také absolvovaly au-pair pobyt. Rozhovory slouží k doplnění dat získaných v průběhu výzkumu ve Španělsku. Pro doplnění výzkumu o další participantky jsem se rozhodla především z důvodu, malého počtu participantek a rodin, u kterých jsem měla možnost provádět zúčastněné pozorování a také z důvodu, že au-pair pobyt trval pouze dva měsíce po dobu letních prázdnin, což na provedení výzkumu není příliš dlouhá doba. Rozhovory jsem provedla také s participantkami, které absolvovaly au-pair pobyt společně se mnou a v jejichž rodinách jsem měla možnost provádět zúčastněné pozorování. Hlavním důvodem pro tyto rozhovory bylo získání zpětné vazby a reflexe pobytu očima participantek s delším časovým odstupem po návratu zpět do ČR.

Rozhovory jsem volila polostrukturované, aby měla každá participantka možnost a dostatek prostoru vyjádřit svůj individuální názor a postoj k jednotlivým tématům, kterými se ve své práci zabývám a své subjektivní vnímání zkušenosti s au-pair pobytem, jehož byly součástí. Zároveň díky polostrukturovaným rozhovorům budou získaná data odpovídat na stejné základní otázky.

1.3. Výběr participantů a etika výzkumu

Výběr participantek během realizace výzkumu ve Španělsku byl celkem jasný, jelikož pouze tyto dvě participantky bydlely v rodinách v bezprostřední blízkosti. Měla jsem tak možnost v hostitelských rodinách provést zúčastněné pozorování, s participantkami se často setkávat a průběh pobytu diskutovat. Participantky, se kterými jsem provedla doplňkové rozhovory, musely splňovat několik podmínek. Musely se zúčastnit au-pair pobytu, tento pobyt musel proběhnout v hostitelské rodině ve Španělsku a musel trvat minimálně jeden měsíc. Dle mého názoru by se v kratší době pobytu nemusely zcela projevit všechny výše zmíněné otázky, kterými se ve výzkumu zabírám. Pro nacházení participantek jsem zvolila metodu sněhové koule. Nejprve jsem oslovila participantky, o kterých jsem věděla, že absolvovaly

au-pair pobyt ve Španělsku a zároveň je požádala o doporučení dalších potenciálních participantek.

Všechny participantky byly hned v úvodu obeznámeny s tím, že celý výzkum je anonymizován, a tak jejich identita i identita rodin, ve kterých jako au-pair pracovaly, bude naprosto utajená. A také byly seznámeny s faktem, že jejich souhlas participací na rozhovorech je nečiní povinnými odpovídat na všechny otázky. Pokud bych během rozhovorů narazila na nějaké z témat, které by pro ně bylo z nějakého důvodu citlivé, rozhodně nemusí odpovídat. Zároveň byly všechny rozhovory a data v textu použity tak, aby nedošlo k nějakému výraznému narušení soukromí au-pair nebo hostitelských rodin. Všechny participantky byly seznámeny s cílem mého výzkumu, jaký je jeho účel, k čemu získaná data slouží a jak s nimi hodlám nakládat.

Co se týče skupinové konverzace na sociální síti, kterou jsem výše zmínila a s jejíž pomocí jsem komunikovala se svými participantkami v průběhu výzkumu. Jedná se podle mého názoru a i z pohledu mých participantek o velmi soukromou záležitost. Zároveň si uvědomuji, že tento zdroj, obsahuje spoustu emočně ovlivněných výpovědí a především z tohoto důvodu jsem vybrala pouze několik málo ukázek, které slouží pro podpoření a dovysvětlení textu.

1.4. Rizika výzkumu

Vzhledem k faktu, že au-pair jsou ubytovány v hostitelských rodinách a jsou s nimi v kontaktu prakticky neustále, nelze se vyhnout určité citové angažovanosti. Au-pair pobyt je celkově velmi emočně náročná záležitost, o čemž jsem se sama během svého výzkumu přesvědčila. Je tak zcela jasné, že některé ze zápisů v terénním deníku a některé z pozorovaných situací u participantek a rozhovorů, které jsme vedly ve Španělsku, jsou ovlivněné nebo přímo vytvořené emocemi. Zpracování výzkumu a znovu procházení získaných dat několik měsíců po návratu je myslím dostatečně dlouhá doba na to, abych byla schopná rozpoznat právě tyto emocemi vytvořené situace a zápisy a bez větších emocí popsat průběh au-pair pobytů. Velmi nápomocné jsou i doplňkové rozhovory, jelikož všechny participantky se ze

Španělska vrátily už před delší dobou a dokážou teď pobyt hodnotit mnohem realističtěji. Zároveň jsem během rozhovorů měla možnost uvědomit si, kdy mi během mého pobytu emoce ovlivnily reálné vidění situace. Posledním způsobem, jak lze dle mého názoru alespoň částečně reflektovat emoční stránku pobytu, je porovnání získaných dat a zápisů z terénního deníku s dostupnou literaturou, která se týká au-pair pobytů.

1.5. Zpracování dat

Ke zpracování této práce s výsledky a zjištěními z výzkumu jsem využila dva druhy dat. Data získaná v terénu, která považuji za klíčová a data získaná z rozhovorů s participantkami provedených po návratu. Všechna získaná data, přepisy rozhovorů, zápisy v terénním deníku, poznámky zapsané během mého pobytu, smlouvy s agenturou a další materiály jsem zpracovala metodou otevřeného kódování. Po dokončení kódování jsem porovnála četnost výskytů jednotlivých kódů v různých materiálech a dle obsahu jednotlivých kódů jsem kódy rozřadila do několika kategorií. Dále jsem pomocí těchto kategorií a vytvoření několika myšlenkových map vycházejících z těchto kategorií hledala vztahy a propojení mezi jednotlivými prvky au-pair pobytů. Na základě těchto kategorií a zejména vztahů mezi nimi jsem se pokusila zmapovat reálnou podobu au-pair pobytů ve Španělsku a jejich průběh z pozice au-pair. Všechna data, odkazy na rozhovory, zmínky o participantkách a jejich rodinách v zápisech z terénu a především všechna jména, která se v práci objevují, jsem anonymizovala, případně zaměnila za jiná. Konkrétně participantky jsou označovány náhodnými písmeny a v textu jsou zmiňovány například jako participantka Y., jména členů hostitelských rodin a ostatních lidí v textu zmíněných jsou změněna. Domnívám se, že tento způsob anonymizace slouží k přehlednému rozlišení jednotlivých osob v textu.

Teoretická část

2. Představení pojmu au-pair, jeho definice a teoretické vymezení au-pair pobytů

Zásadní dokument, díky kterému au-pair pobyty získávají jasnější definici a oficiální vymezení práv a povinností, které se k těmto pobytům vztahují, je Evropská dohoda o umístování Au-pair (European Agreement on Au-Pair Placement). Tato dohoda byla podepsána 24. listopadu roku 1969 ve Štrasburku. Dohoda definuje au-pair pobyt jako kulturně výměnný program a studijní pobyt pro mladé cizince. Pozice au-pair je zde definována jako svobodný muž či svobodná žena ve věku od 17 do 30 let, bez závislých osob, kteří chtějí vycestovat do zahraničí na dobu maximálně dvou let. Au-pair se tohoto programu účastní za účelem zlepšení svých lingvistických schopností a poznání nové země a její kultury. Během svého pobytu poskytuje au-pair hostitelské rodině služby vyplývající z její participace na každodenním rodinném životě, přičemž by tyto služby neměly pokrývat více než 5 hodin denně. [Bahna 2005: 450-451] Dle této dohody by rodina osobě, která tam přijíždí jako au-pair, za její služby měla poskytnout vlastní pokoj, pokud je to jejich v možnostech, jídlo a určitý obnos peněz jako kapesné. Dále by au-pair měla mít minimálně jeden volný den každý týden a musí mít možnost praktikovat své náboženství a věci s ním spojené. Například jí musí být umožněna účast na nedělních bohoslužbách, pokud to její náboženství vyžaduje. Au-pair má také nárok účastnit se jazykových kurzů, k čemuž jí musí být dopřáno adekvátní množství času, stejně tak i ke kulturnímu vyžití a profesionálnímu růstu. Všechny tyto povinnosti a práva mohou a nemusí být předem upraveny smlouvou mezi au-pair a její hostitelskou rodinou.

Španělské království Evropskou dohodu o umístování au-pair podepsalo 24. ledna roku 1986. V lednu 2011 byla založena la Asociación Española para el Programa de Au pair - AEPA, jediná Španělská asociace sdružující 16 agentur, které zprostředkovávají au-pair pobyty. Tato asociace si klade za cíl ustanovit normy pro au-pair pobyty ve Španělsku tak, aby au-pair pobyty byly bezpečné a jejich průběh

uspokojivý pro všechny zúčastněné. Na svých stránkách au-pair definují jako muže či ženu ve věku od 18 do 30 let, bez závislých osob. Doba, kterou au-pair věnuje činnostem v rodině, se pohybuje mezi 25 až 30 hodinami týdně. Maximální doba au-pair pobytu ve Španělsku je 24 měsíců a minimální kapesné je stanoveno na 70 euro týdně.

Různé agentury a internetové stránky zprostředkovávající au-pair pobyty, jako jsou například Student agency, Cultural Care Au-pair, Coolagent, Aupair-Evropa, Agentura All, AuPairWorld nebo Greataupair, vycházejí právě z Evropské dohody o umístování au-pair. Agentury umožňují au-pair pobyt v mnoha zemích Evropy nebo v USA. Internetové stránky zase zájemcům poskytují bezplatnou možnost najít si svou hostitelskou rodinu. Nicméně v požadavcích, které na svých stránkách prezentují, se od výše zmíněné dohody v některých aspektech odlišují. Jde například o věk au-pair, délku pobytu nebo počet pracovních hodin.¹

Au-pair jsou migranti a pracovníci žijící v domácnosti rodiny, pro kterou pracují. Oficiálně jsou prezentováni jako účastníci kulturně výměnného programu a tudíž nejsou považováni ani za migranty, ani za takzvané live-in pracovníky. Au-pair jsou různými agenturami a internetovými stránkami prezentovány jako členové rodiny, kteří tím pádem mají v rodině rovnocenné postavení, spíše než jako zaměstnanci. K tomuto vnímání přispívá i fakt, že au-pair pro svůj pobyt nepotřebují pracovní povolení a jejich zaměstnavatelé za ně nemusí platit žádné daně nebo pojištění. [Cox 2007: 282] Au-pair tedy spojuje prvky krátkodobé migrace za cílem kulturní výměny a placené práce v domácnosti. Původně byly au-pair dívky ze zemí západní Evropy, které po ukončení střední školy před nástupem na univerzitu na rok odcestovaly s cílem naučit se cizí jazyk. V dnešní době je au-pair pobyt častý způsob migrace, zejména pro ženy a zároveň populární cesta, jak si rodiny mohou zajistit hlídání dětí. Fakt, že au-pair nemá status zaměstnance a žije v domě její hostitelské

---

¹ Odkazy na agentury a stránky zprostředkovávající au-pair pobyty, na které v textu odkazuji, jsou uvedeny v příloze.

rodiny, ji činí snadno přehlednutelnou jako migrantku za prací. [Sekeráková
Búriková 2014: 145-146]

3. Způsoby realizace pobytů a jejich formy

3.1. Agentury, internet a další možnosti

Existuje několik způsobů, jak lze realizovat au-pair pobyt. Každý má své výhody i nevýhody, které musí potenciální zájemce zvážit a vybrat si, který ze způsobů je podle něj nejlepší. Prakticky můžeme rozlišit tři hlavní způsoby realizace pobytu. Prvním, zřejmě nejznámějším způsobem, který napadne zájemce jako první, je využití agentury, která se na zprostředkování pobytů specializuje. Takových agentur existuje na trhu nespočetné množství a i v rámci České Republiky je velký výběr. Jednotlivé agentury se mezi sebou odlišují především v poplatcích, které si za své služby účtují. Pohybují se v rozmezí 2500 až 5000 korun. Jinak jsou nabídky agentur srovnatelné a proces, jakým musí zájemce projít, je víceméně stejný u všech agentur. Úkolem agentur je najít zájemkyním rodinu, zprostředkovat informace o ní a v případě zájmu zařídit kontakt s vybranou rodinou. Dále je agentura nápomocná při vyjednávání podmínek a detailů pobytu. Agentury představují pro au-pair významný zdroj informací o tom, jaká jsou pravidla au-pair pobytů a měly by také mít kontrolní funkci během pobytu, to znamená, že by se měly aktivně zajímat o to, jestli au-pair pobyt probíhá v pořádku a jsou dodržovány všechny předem stanovené podmínky pobytu, ať už se jedná o pracovní náplň nebo zázemí, které má být au-pair poskytnuto. [Sekeráková Búriková 2015: 39] V případě problému je úkolem agentury zasáhnout a snažit se problém mezi hostitelskou rodinou a au-pair vyřešit, případně zařídit přesun au-pair do rodiny nové. Většina agentur také nabízí možnost kontaktu s au-pair, kterým také agentura našla rodinu v blízkém okolí. Dále některé agentury kromě hledání vhodné rodiny a případného řešení problému nabízejí pomoc při hledání letenek nebo poskytují rady ohledně pojištění a nutných víz. [Griffith, Legg 2005: 31] Au-pair, která realizuje svůj pobyt prostřednictvím agentury, má podepsanou smlouvu s hostitelskou rodinou i s agenturou, která ji může poskytnout bližší představu o jejich povinnostech a právech. Faktem je, že se jedná o nepřímou komunikaci, skrz instituci, agenturu, která za au-pair řeší většinu formalit a předkládá jim už hotovou dohodu s rodinou.

Dalším hojně využívaným způsobem, jak najít hostitelskou rodinu a vycestovat jako au-pair, jsou internetové stránky. Ty umožňují zájemcům a rodinám vytvořit si profil a vzájemně se kontaktovat. Tyto stránky jsou většinou pro au-pair bezplatné. Rodiny naopak za každý kontakt se svými potenciálními au-pair musí platit poplatky. Výhodou těchto stránek je nezprostředkované jednání a větší výběr rodin, než nabízí agentura, která au-pair pokaždé prezentuje jednu rodinu. S větším výběrem přichází také větší možnost porovnávání. Zároveň však tento způsob nezajišťuje jakoukoliv kontrolu uživatelů těchto stránek a nezaručuje tak, že všichni uživatelé jsou bezproblémoví. [Griffith, Legg 2005: 37] Stránky neslouží pouze k hledání rodiny a navázání prvotního kontaktu. S jejich pomocí si také au-pair může společně s vybranou rodinou vytvořit smlouvu s podmínkami, na kterých se vzájemně dohodli. Tím ale funkce stránek končí a během pobytu nestojí za au-pair žádná instituce, která by řešila případné problémy nebo kontrolovala průběh pobytu.

Posledním ze tří dle mého názoru nejčastějších způsobů, je zprostředkování pobytu za pomoci další au-pair. Tento způsob je většinou bezplatný pro všechny zúčastněné strany a bývá založen na doporučení. Existují dvě varianty tohoto způsobu. Jednou z nich je, že au-pair končí svůj pobyt u hostitelské rodiny a hledá za sebe náhradu. Přímý kontakt s au-pair, která v rodině nějaký čas žila, je velká výhoda. Au-pair může svou potenciální náhradnici informovat o denní rutině, dětech, rodičích a jejich návycích. [Griffith, Legg 2005: 42] Druhá varianta spočívá většinou v prosbě některé z rodin v okolí hostitelské rodiny au-pair, zda by jim nemohla doporučit nějakou svou kamarádku, která by se stala jejich au-pair. Tento způsob je velice oblíbený zejména pro rodiny, jelikož je pro ně nejjednodušší a finančně nejméně náročný. K tomuto způsobu realizace bývají hojně využívány sociální sítě, kde se na různých skupinách sdružujících au-pair často objevují nabídky jednotlivých au-pair, které hledají au-pair jako náhradu za sebe, případně pro nějakou z rodin v jejím okolí.

Každý z uvedených způsobů, jak lze realizovat au-pair pobyt má své výhody a nevýhody. Záleží tak na každém, co považuje v procesu vybírání, zařizování a průběhu pobytu za důležité, a jaký způsob si dle svých preferencí nakonec zvolí.

3.2. Druhy pobytů

Motivací au-pair pobytů je ekonomická stránka věci. Na jedné straně pro au-pair, pokud pochází ze země chudší, než je země, do které se vydává, znamená pobyt využívání všech výhod ekonomického standardu a životního stylu hostitelské rodiny. Zároveň au-pair pro rodinu představuje ekonomicky výhodnou investici, která se stává nevyhnutelnou, pokud si rodina chce zachovat svůj životní styl a udržet ekonomický standard. [Bahna 2005: 462] Možná ne zcela prvoplánovým a očividným důsledkem au-pair pobytu může být i osobní růst au-pair způsobený touto zkušeností. Odjezd do cizí země a alespoň dočasné odloučení od rodiny, přátel a dobře známého prostředí poskytne au-pair prostor pro to, aby si vybudovala svou nezávislost a mohla rozvinout své schopnosti, ať už schopnosti jazykové nebo schopnosti zvládat určité situace bez pomoci svých blízkých, zároveň má možnost naučit se jednat s lidmi. Au-pair pobyt tak může být cestou jak dosáhnout své dospělosti a samostatnosti a zároveň si svou dosaženou dospělost a samostatnost vyzkoušet přímo v praxi. [Sekeráková Búriková 2014: 157]

Au-pair agentury nejčastěji nabízejí dva druhy pobytů - krátkodobé a dlouhodobé. Krátkodobé pobyty jsou většinou pobyty na dobu dvou až pěti měsíců, dlouhodobé pobyty mohou trvat až dva roky. Nejčastějším druhem krátkodobého pobytu je pobyt během letních prázdnin. Nejběžnějšími termíny pro prázdninové au-pair pobyty jsou červenec až září. Pro rodiny je tento druh pobytu způsobem, jak zajistit hlídání svým dětem během období, kdy nechodí do školy. Au-pair se tak o děti stará především v denní dobu, kterou děti během školního roku tráví ve škole, důsledkem může být, že au-pair má méně volného času, než je tomu v případě dlouhodobějších pobytů. [Griffith, Legg 2005: 12] Nejčastějšími zájemci o tento pobyt jsou studenti vysokých škol, kteří tento způsob trávení letních prázdnin dost často praktikují po

celou dobu studia. Je běžné, že se opakovaně vracejí ke stejné rodině. Jedním z důsledků tohoto pobytu může být i navázání kontaktů a vytvoření určitých vazeb v cizí zemi, které může au-pair po ukončení studia využít pro získání zaměstnání v této zemi. Tento pobyt tak občas může předcházet trvalé migraci.

Dalším typem pobytu je dlouhodobý, který většinou trvá jeden nebo dva roky. Ten lze rozdělit na dva druhy. Prvním druhem je jednorázový pobyt, který se většinou neopakuje. Jeho účelem je především vyplnit volný rok mezi ukončením střední školy a začátkem studia na vysoké škole, nebo prodloužení času po ukončení studia a před nástupem do zaměstnání. Tento typ nejvíce odpovídá oficiálnímu účelu a definici au-pair pobytů a je nejvíce propagován agenturami. Druhou variantou dlouhodobého pobytu je pobyt, který slouží jako mezistupeň pro trvalou migraci do cizí země ať už plánovanou, jak je tomu ve většině případů nebo neplánovanou. Impulsem pro tento typ pobytu, je většinou nějaká významná událost v životě au-pair. Jako příklad můžeme uvést nepřijetí na vysokou školu nebo dlouhodobá nezaměstnanost po ukončení střední školy. Trvalé přesídlení do země pobytu nemusí být vždy zamýšlené od začátku. Nicméně může se stát, že je au-pair po ukončení pobytu a návratu domů konfrontována s tím, že se její možnosti v zemi jejího původu příliš nezměnily, případně, že životní úroveň doma se příliš liší od úrovně, na kterou si během svého pobytu zvykla. Toto může au-pair motivovat pro opakování au-pair pobytu a následné trvalé přesídlení. [Bahna 2005: 469-472] Pokud je trvalá migrace předem zamýšlená, může au-pair pobyt sloužit jako možnost, jak si zjednodušit přechod z jedné země do druhé. Au-pair pobyt zajistí ubytování, stravu a kapesné výměnou za určité služby. Během pobytu má au-pair šanci zlepšit své jazykové schopnosti, začít se v nové zemi orientovat a pomalu začít navazovat kontakty. Délka pobytu au-pair dopřeje dostatek času, aby získala potřebné informace o trhu práce v dané zemi a před koncem pobytu si našla formální zaměstnání. [Sekeráková Búriková 2014: 147-148]

Pobyt v cizí zemi tak au-pair může přinést novou perspektivu, vědomí a určitou míru nezávislosti na prostředí, z kterého pochází. Při pobytu může pochopit, že existuje

více způsobů, jak lze různé věci dělat a jak lze o věcech přemýšlet. Au-pair také může otevřít úplně nové obzory a přinést alternativní možnosti její budoucnosti.

4. Proč rodiny zaměstnávají au-pair?

4.1. Proměna role ženy ve společnosti

Zaměstnání je chápáno jako způsob, kterým člověk produkuje statky a zároveň tímto způsobem zajišťuje obživu pro sebe a svou rodinu. Tato definice zaměstnání a její silná spjatost s pojmem práce byla ustanovena v historicky poměrně nedávné době, až po průmyslové revoluci. Spojování pojmů zaměstnání a práce zastírá fakt, že podstatná část práce je vykonávána ženami a je vykonávána mimo zaměstnání. [Možný 1999: 149-150] „Podle odhadů Světové organizace práce připadají na ženy, které tvoří zhruba polovinu lidstva, dvě třetiny odpracovaných hodin, deset procent vyplácených mezd a jedno procento vlastnictví majetku. Ten nepoměr mezi prací a příjmem i majetkem je dán právě povahou rozdílu mezi prací, tedy veškerou lidskou činností, jež produkuje statky a služby, a zaměstnáním, tedy prací vykonávanou za mzdu.“ [Možný 2008: 177] Rozdělení práce dle pohlaví staví ženy do znevýhodněné pozice. Muži je v době, kdy vzniká moderní společnost, přiděleno místo ve veřejné sféře, kde je práce odměňována mzdou, ve sféře, kde je prostor a možnost veřejně se angažovat. Oproti tomu místo, kde má žena prostor pro svou realizaci je sféra soukromá. Touto sférou se rozumí rodina a domácnost, místo, kde za odvedenou práci žena není placena. Fakt, že muž je v rodině jediný, kdo za svou práci dostává mzdu, činí ženu na muži závislou a to především z ekonomického hlediska. [Maříková 1999: 61]

Významný podíl na změně v chápání pozice žen ve společnosti a celkové proměně její role má feministické hnutí. Na počátku sedmdesátých let, v době svého největšího rozmachu, toto hnutí vyzdvihovalo důležitost ekonomické nezávislosti žen, což nutně vyžadovalo, aby ženy měly vlastní příjem a tudíž i zaměstnání. Toto všechno vyplývá z historicky jedinečné a velmi specifické situace žen v západních společnostech v té době. V této době totiž do společnosti zasahovala první generace žen s vysokoškolským vzděláním. To bylo pro většinu žen této generace obvyklé oproti generacím předchozím. Tyto ženy nechtěly následovat vzory svých matek

a stát se ženami v domácnostech, žijících na předměstích. Feministické hnutí prosazovalo právo ženy na zaměstnání a vlastní mzdu, která jí poskytne určitou míru nezávislosti na manželovi a zároveň zdůrazňovalo důležitost práce v domácnosti, která sice není placená, ale je minimálně stejně důležitá a především pro ženy srovnatelně náročná s prací mužů v zaměstnání. [Možný 1999: 150] Situace žen, matek a pohled společnosti na to, kde by mělo být jejich místo ve společnosti a jakou roli by měly zastávat, prošel během minulého století významnou proměnou. Typickým modelem rodiny v dnešní době je model takzvané dvou příjmové rodiny, kdy jsou oba rodiče zaměstnaní a jejich zaměstnání jsou pro ně zdrojem příjmu, který jim zajišťuje určitou životní úroveň. Právě udržení určité životní úrovně je jejich primárním cílem a zaměstnání pro oba partnery nutně nemusí představovat hlavní složku, která utváří jejich osobních identit. [Možný 2008: 189] I přesto, že se oba rodiče podílejí víceméně stejným dílem na zabezpečení domácnosti a udržení životní úrovně rodiny a v této sféře jsou si rovnocennými partnery, práce v domácnosti a péče o děti ani v těchto rodinách není rozdělena rovným dílem, ale stále se její dělba mezi partnery řídí spíše genderovými stereotypy dané společností. Ženy ve všeobecnosti věnují domácnosti a pracím s ní spojených více času než muži, a to většinou na úkor času, který mají samy pro sebe. V průměru muži věnují pracím v domácnosti týdně hodinu a půl svého času, zatímco ženy stráví pracemi v domácnosti v průměru sedm a půl hodiny za týden. [Englander 2005: 49]

Ženy se tak musí vyrovnat se dvěma rolemi, které nemusí být vždy spolu jednoduše kompatibilní. Fakt, že se ženy začaly podílet na ekonomickém zabezpečování rodiny a muži už nejsou jediní, kdo do rodinného rozpočtu přispívají a ve skutečnosti nemusí být ani tím, kdo do rozpočtu přispívá větší částkou, neznamená, že došlo i k přerozdělení povinností spojených s domácností. Obecně se za činnosti, které je nutné v domácnosti vykonávat, považuje vaření, mytí nádobí, praní prádla, nakupování potravin, žehlení, vynášení odpadků, uklízení domácnosti, opravování věcí v domácnosti, péče o domácí mazlíčky a zalévání rostlin a květin. Podle výzkumů se většina mužů i žen shoduje, že mezi činnosti, které by v domácnosti

spíše měly vykonávat ženy, patří vaření, praní prádla, žehlení, mytí nádobí a uklízení domácnosti. Zatímco od mužů se očekává především opravování rozbitých a nefunkčních věcí v domácnosti a případně vynášení odpadků. Jediná z domácích činností, kterou muži i ženy považují za genderově neutrální, je nakupování jídla a věcí potřebných pro běžný provoz domácnosti. [Kasimova, Biktagirova 2016: 1151; 1153-1155] Všechny výše zmíněné faktory a neochota mužů alespoň částečně převzít povinnosti, které jsou objektivně vnímány jako náležící ženě, spojené s domácností a péčí o děti a zároveň netolerance možného snížení standardů v těchto ohledech často vede k tomu, že rodina zaměstná nějakou osobu, většinou ženu. Žena tak povinnosti, které v domácnosti běžně vykonává, rozdělí mezi sebe a najatou pracovní sílu, případně na ní své povinnosti rovnou převede. [Anderson 2001: 21]

4.2. Postavení žen ve Španělské společnosti

Role žen, vycházející z většinového názoru společnosti, je být matkou a manželkou. Toto vnímání má hluboké kořeny v minulosti a dodnes částečně přetrvává. Ženy byly a dodnes jsou posuzovány podle toho, jak dobře tyto dvě role vykonávají. V minulosti byli muži jediní živitelé rodin a hlavním úkolem žen byla péče o děti, domácnost a vytváření zázemí pro pracující muže. V roce 1931 bylo ve Španělsku uzákoněno právo žen volit a společně s tím, byla nastolena, alespoň z právního hlediska, větší rovnost obou pohlaví. Ženy se tak postupně začaly zapojovat do pracovního procesu a budovat si svou samostatnost. To se však opět změnilo, když vládu nad Španělskem převzal diktátor Francisco Franco. Během jeho diktatury byl vydán zákon, který nařizoval, aby všechny ženy byly svými zaměstnavateli nahrazeny mužskými pracovníky. Diktátor Franco také kladl velký důraz na návrat žen k jejich tradičním rolím v domácnostech. Aby svůj názor podpořil a rozšířil do většinové společnosti, využil již dříve existující uskupení s názvem Sección Feminina, jejímž novým účelem bylo zdůrazňovat důležitost pozice ženy v rámci rodiny. Cílem bylo vysvětlit ženám, jak moc je důležité, aby právě tuto pozici zastávaly a plnily jí se vším, co je s ní spojeno. Po smrti diktátora Franca v roce 1975 začaly ženy postupně

získávat zpět svá práva, která jim byla přiznána už v roce 1931. Španělská společnost, ač se postupně stala tolerantnější k postavení žen a jejich vstupu na pracovní trh, stále považuje za ženinu hlavní povinnost starat se o děti a domácnost. Práce by neměla ženám bránit v tom, aby dobře vykonávaly své role manželek a matek. [Englander 2005: 45-47] Je nutné zmínit, že různé vlády, které následovaly po Francově diktatuře, zaujímaly různá stanoviska k postavení žen ve společnosti. Zároveň se různí názory rodinu od rodiny. Některé se stále drží tradičnější role žen a jiné rodiny mohou být, minimálně v tomto ohledu moderněji smýšlející. Podle výzkumů se většina Španělské populace v otázce ideálního modelu rodiny shodne na modelu, kdy oba partneři pracují a jejich role jsou rovnocenné. To by poukazovalo na fakt, že tradiční model rodiny a očekávání s ním spojená mají stále menší význam v současné společnosti. Nicméně výsledky těchto výzkumů se neshodují s žitou praxí ve Španělsku, kde stále převládá tradiční rozdělení zejména, co se týče místa žen na pracovním trhu, dělení domácích prací, péče o děti a povinnostmi s ní spojenými. [Mínguez 2010: 90]

V dnešní době je na pracovním trhu ve Španělsku nízký podíl žen v porovnání se standardní situací ostatních evropských zemích. Nicméně postavení žen ve Španělsku během 20. století prošlo zásadní proměnou. Čím více žen dosahovalo vysokoškolského vzdělání, tím více se zvyšoval jejich počet na pracovním trhu a mezi zaměstnanými. [Carrasco, Rodríguez 2000: 46-47] Ve Španělsku mizí dřívější postavení ženy jako ženy v domácnosti. Ovšem pouze v tom smyslu, že nyní žena musí či může pracovat a nijak nepozbývá povinností spojených s domácností a péčí o členy domácnosti. Pomoc s dětmi ženám poskytují především příbuzní, pokud je to v jejich možnostech. Veřejnost, politická i ekonomická sféra se až na několik málo výjimek zaměřují především na velká témata. Co se týče žen, tak se zajímají například o problematiku prostituce nebo domácího násilí. Ekonomická sféra se zaobírá pouze prací, která je placená a fakt, že žena má práce dvě, jednu za kterou dostává mzdu a druhou kterou vykonává bez nároku na jakékoliv finanční ohodnocení, je považováno za problém, který nepatří na veřejnost, celkově je

problematika genderové nevyváženosti ignorována. [Carrasco, Rodríguez 2000: 48-50] Vzdělání společně s věkem jsou dva z mnoha faktorů, které ovlivňují pohled na role mužů a žen. Konzervativní hodnoty založené na tradici a jdoucí ruku v ruce s tradičním rozdělením genderových rolí většinou zastávají starší lidé s nižším vzděláním. Na druhou stranu u mladších lidí s většinou vysokoškolským vzděláním se očekává více rovnocenné vnímání mužské a ženské role, a to jak z hlediska zaměstnání, tak i rovnějšího rozdělení práce v domácnosti. Podle výzkumů ženy s vyšším vzděláním mají sklony věnovat méně času pracím v domácnosti v porovnání s těmi se vzděláním nižším. Nicméně dosažená úroveň vzdělání nemá žádný vliv na čas, který pracím v domácnosti věnují muži. [Álvarez, Miles 2003: 7-8] To poukazuje na fakt, že tradiční genderové role ve většině domácností přetrvávají, alespoň pokud se jedná o domácnost a práce, které jsou s ní spojené.

Péče o děti ovlivňuje prakticky výhradně jen ženu a její povinnosti. Přítomnost dětí v domácnosti výrazně zvyšuje čas, který žena domácnosti věnuje, zatímco u mužů nebylo prokázáno, že by přítomnost dětí ovlivňovala nebo zvyšovala čas, který věnují domácnosti. Z tohoto můžeme snadno vyvodit, že ženy jsou ty, na které připadají činnosti spojené s výchovou dětí. Přítomnost dětí v domácnosti tak ještě navyšuje nerovné rozdělení prací v domácnosti mezi muže a ženy. [Álvarez, Miles 2003: 12] Matka je vnímána jako klíčový člověk, který je schopen nejlépe dítě pochopit a porozumět tomu, co dítě potřebuje. Zároveň by měla upřednostňovat potřeby dítěte před svými. Pokud nemůže stoprocentně plnit tato očekávání a být pro své dítě plně přítomna, ať už fyzicky, psychicky nebo emocionálně, neustále, musí se vyrovnat s pocitem viny, který u ní může nastat. [Martínez, Carrasco, Aza, Blanco, Espinar 2011: 823]

Povinnosti spojené s domácností a péče o děti potřebují změnu v jejich rozdělení. Ve Španělsku totiž státní systém příliš matkám nepomáhá ve zvládnání jejich dvojrole a rodinní příbuzní nejsou vždy nablízku nebo schopní se o děti postarat, je třeba hledat alternativní řešení. Rodiny s vysokými příjmy si mohou dovolit platit chůvu, která alespoň částečně převezme péči o děti. [Carrasco, Rodríguez 2000: 50] Jiným

řešením může být přijmutí au-pair, jako pomocníci s dětmi a zároveň s částí domácích prací.

4.3. Proč si pořídit au-pair?

Jak již bylo výše zmíněno, existuje několik důvodů, proč rodiny zaměstnávají někoho, kdo se stará o jejich děti a případně i o domácnost. Poptávka po takových službách se zvětšuje zejména díky rostoucí zaměstnanosti žen a zároveň rostoucímu počtu domácností, kde pracují oba rodiče, nedostačující péči, kterou nabízí stát a instituce státem zřízené, oslabování vazeb v širší rodině, a faktu, že rodina nemá vždy možnost svěřit dítě do péče například babiček a také tomu přispívá nedostatečné zapojení mužů do péče o děti a domácnost. [Bahna 2005: 246]

Mateřská dovolená ve Španělsku je pouze 16 měsíců, což je o dost kratší doba, než ve většině ostatních států Evropy. Po návratu do pracovního procesu se většina žen potýká s nedostačující institucionalizovanou péčí. [Englander 2005: 48] V posledních letech vzrostl počet zařízení financovaných státem a zaměřených na péči o děti do 3 let. Nicméně v porovnání s dalšími Evropskými státy, například Švédskem nebo Finskem, je těchto zařízení stále málo. Obecně Španělsko patří mezi země s nejmenším procentem takovýchto zařízení v Evropě. [Mínguez 2010: 92] Existují zde sice zařízení nabízející denní péči o děti. Otvírací hodiny těchto center však většinou neodpovídají pracovnímu nasazení žen vzhledem k faktu, že většina žen průměrně stráví v práci 9 hodin a 13 minut. Ženy proto musejí hledat pro své děti někoho, kdo se o ně postará po jejich vyzvednutí z denní péče. Nemohou-li rodině vypomoci příbuzní, nezbývá většinou jiná možnost, než najmout chůvu nebo au-pair. [Englander 2005: 49] Školní docházka začíná ve Španělsku pro děti již ve čtyřech letech. První tři roky děti navštěvují školy pouze na pět hodin a prázdniny trvají tři měsíce. Ani jeden z těchto faktů není příliš slučitelný s běžným pracovním rozvrhem rodičů. Od šesti let začíná dětem povinná školní docházka, poškolní služby, jako je v ČR například družina nebo kroužky organizované školou, ve Španělsku neexistují. [Carrasco, Rodríguez 2000: 50] Můžeme říci, že rodiny tak

musí řešit otázky zabezpečení péče o své potomky až do doby, než se děti stanou samostatnými. V roce 2005 byla ve Španělsku poptávka po placené péči o děti 42,1%. Rodiny mají v podstatě dvě možnosti, najít si chůvu nebo do své rodiny přivítat au-pair. Ačkoliv tyto termíny bývají často zaměňovány, existuje mezi nimi několik rozdílů. Za chůvu je považován někdo s předchozími zkušenostmi s péčí o děti. Tyto zkušenosti by většinou měly být profesionálního rázu. Na rozdíl od au-pair chůva nebydlí v domácnosti rodiny, pouze do rodiny dochází. Ne všechny rodiny si mohou dovolit platit chůvu, jejíž plat je znatelně vyšší než kapesné, které rodina dává au-pair. Na rozdíl od au-pair má chůva oficiální status zaměstnance a rodina je jako její zaměstnavatel povinna za ní odvádět daně a všechny další poplatky spojené s jejím zaměstnáváním. [Bahna 2006: 248-249] Mezi povinnosti chůvy patří výhradně starost o děti, v její práci je zohledňována její profesionální zkušenost a praxe s péčí o děti, náplní její práce není úklid domácnosti, vzhledem k její kvalifikaci by to bylo plýtvání jejími schopnostmi. [Bahna 2006: 254] Zatímco au-pair má jako člověk žijící v dané domácnosti výpomoc s lehkými činnostmi v domácnosti v popisu práce. Výhoda au-pair je, že žije s rodinou v jedné domácnosti.

Požadavky na práci, kterou má au-pair v rodině vykonávat, jsou v různých státech odlišné. Velká většina zemí očekává, že se au-pair bude podílet alespoň na nějaké z domácích činností. V zemích na jihu Evropy jsou však tyto očekávání o něco nižší. Výrazný vliv na tato očekávání mohou mít i tendence, stereotypy a tradice, které v dané zemi převládají. Například Španělsko nebo Itálie jsou zeměmi, kde jen málo rodin nechá cizince ve své domácnosti vařit. Očekávaná práce se liší nejenom stát od státu, ale i rodinu od rodiny. Velice podstatným faktorem, od kterého se odvíjejí povinnosti au-pair, je to, kolik má rodina dětí. Rodiny s jedním dítětem většinou nemají na au-pair velké nároky, co se týče prací v domácnosti. Naopak očekávají velkou míru pozornosti, času a péče, kterou bude au-pair věnovat dítěti. Rodiny tak očekávají, že au-pair bude nápomocná pro rozvoj dítěte více než pro udržování domácnosti. S rostoucím počtem dětí úměrně vzrůstá i očekávání, že bude au-pair

provádět práce v domácnosti. V případě domácnosti s jedním dítětem a dvěma pracujícími rodiči většinou rodina pro své dítě hledá někoho jako náhradní dočasnou matku. U rodin s více dětmi je pravděpodobné, že matka hledá někoho, kdo jí pomůže zkoordinovat péči o domácnost s péčí o děti. Podstatné u au-pair jsou i její jazykové schopnosti. Právě důraz na jazykové schopnosti je nejpravděpodobnějším vysvětlením, proč rodiny ze Španělska preferují jako au-pair rodilou mluvčí angličtiny například z Velké Británie nebo USA. Podobné tendence mají i rodiny například z Itálie. U tohoto požadavku však většina rodin může narazit na problém, protože největší počet zájemců a především zájemkyň o au-pair pobyty je ze zemí západní Evropy. Kvůli tomu, že poptávka v tomto případě značně převyšuje nabídku, se většina rodin musí smířit s au-pair, která není rodilou mluvčí angličtiny. Nicméně v dnešní době je angličtina univerzálním jazykem vyučovaným téměř po celém světě. Proto se dá předpokládat, že i au-pair ze země, kde angličtina není oficiálním jazykem, bude angličtinu celkem obstojně ovládat. Tím, že rodiny přijímají au-pair z cizích zemí, očekávají, že bude schopna jejich dětem zprostředkovat kontakt s dalším jazykem, především s výše zmíněnou a rodinami preferovanou angličtinou. Jazykové dovednosti jsou jedna z výhod, kterou au-pair disponuje v porovnání s chůvou, od které většina rodin neočekává, že by uměla další jazyk, který by mohla předat jejich dětem. Důraz na znalosti jazyků je větší u rodin s jedním dítětem. U rodin s více dětmi nejsou jazykové dovednosti au-pair a její schopnost předání jazyka dětem považovány za tak podstatné, v těchto rodinách je kladen větší důraz na zapojení au-pair do péče o děti a povinností v domácnosti. [Bahna 2006: 253-263]

4.4. Proč jsou au-pair většinou ženy?

Rodina je jednou z mnoha institucí, kde je možné předávat morální a kulturní hodnoty, náboženství, tradice a zvyky dalším generacím. Zároveň se v rámci rodiny předává povědomí o tom, jak věci fungují, co je dobře a co špatně, určité vzory maskulinity a feminity a rozdělení rolí v rodině, tyto věci jsou v člověku zakořeněné a většinou si je sebou nese celý život. [Vargün 2016: 2953] Většina rodin očekává od

au-pair, že bude dělat lehčí práce v domácnosti, množství času a typ těchto prací většinou kopíruje práce, které by v domácnosti bez au-pair zastávala žena, čemuž odpovídá i jejich časová náročnost. [Bahna 2006: 253] Pokud tedy žena například díky svému pracovnímu nasazení nemůže v domácnosti zastávat roli, která se od ní očekává, je logické, že jako au-pair najme ženu či dívku, vzhledem k pracím a povinnostem, které má au-pair v rodině plnit.

Muži, kteří se ucházejí o pozici au-pair jsou značně znevýhodněni, za náplň práce au-pair je považována péče o děti a vykonávání lehčích domácích prací, jako je například úklid nebo vaření, jak starost o děti tak práce v domácnosti jsou z větší části považovány za práci pro ženy. [Bahna 2005: 466] Právě fakt, že jsou tyto činnosti považovány za příslušící ženám, může být jeden z důvodů, proč jsou pro práci au-pair vybírány převážně dívky. Hostitelské rodiny u dívky předpokládají, že má větší sklony k starostlivosti o dítě a plnění domácích prací. [Búriková 2006: 342] Je pravděpodobné, že dívky si sebou tyto sklony přinášejí ze své vlastní rodiny, vzhledem tomu, že genderové stereotypy se od sebe minimálně v rámci Evropy příliš neodlišují. Země nacházející se na jihu Evropy, například Francie, Španělsko nebo Itálie, ze všech zemí od au-pair nejméně očekávají, že se bude podílet na domácích pracích, i přesto většina rodin z těchto zemí preferuje jako au-pair ženu, konkrétně ve Španělsku chce jako au-pair ženu 86% rodin. [Bahna 2006: 252-254] Být muž může být při výběru au-pair v několika málo případech výhodou. Neúplné rodiny, ve kterých chybí mužský element, mohou upřednostnit chlapce před dívkou, protože chlapec může pro děti ztělesňovat mužský vzor. Dalším případem, kdy by rodina mohla dát přednost muži jako au-pair, je rodina s několika chlapci. Je pravděpodobné, že muž bude mít s dětmi více společných témat a činností, a že chlapci mnohem lépe muže přijmou do rodiny. Většina rodin, především z výše zmíněných důvodů, stále preferuje jako au-pair ženu. Tyto preference potvrzují a podporují i agentury, které na svých stránkách většinou prezentují au-pair jako ženy.

5. Představy spojené s au-pair pobyty

5.1. Vyobrazení au-pair agenturami

Agentury a internetové stránky zprostředkovávající au-pair pobyty mají specifický způsob, jak au-pair na svých stránkách prezentují. Většinou au-pair na svých stránkách charakterizují slovy jako zodpovědná či zodpovědný, flexibilní, přizpůsobivá nebo přizpůsobivý, motivovaný a motivovaná. Celkový obraz au-pair dokreslují i fotografiemi, kterými na svých stránkách rozhodně nešetří. Vyobrazení au-pair na fotkách se dá považovat za vysoce jednostranné. Na většině fotografií jsou zobrazeny mladé ženy, jejichž vzhled reprezentuje to, co si většina lidí představí pod zdravým a mladistvým vzhledem. Agentury rozhodně neprezentují au-pair jako sexuálně atraktivní dívky s velkým množstvím make-upu a výraznými šperky nebo vyzývavým oblečením. Naopak se snaží au-pair prezentovat jako slušně a nevinně vypadající dívky z dobrých rodin. Většina žen na fotografiích má blond vlasy a úsměv odhalující perfektní bílé zuby. Téměř všechny ženy reprezentují evropský prototyp žen. Typickou fotkou, kterou můžeme najít na stránkách agentur, je au-pair s jedním nebo více dětmi. Jsou zachyceni při nějaké společné činnosti, jako je například hraní nebo čtení. Au-pair se většinou usmívá a nedívá se do objektivu, její pohled je zaměřen na děti, což má nejspíš reprezentovat, že si danou činnost a roli užívá a také vyjadřuje její zájem a náklonost k dětem. Žádná z au-pair není na fotkách ve vyzývavém oblečení, ani nemá příliš odhalené tělo. Většinou je na fotkách její tělo schované za dětmi a je vidět především její obličej. Dívky jsou vždy na fotografiích zachyceny při nějaké činnosti s dětmi nebo členy rodiny, což naznačuje, že jejich hlavním zájmem během pobytu je starost o děti a účast na rodinném životě, její práce je většinou zjednodušována nebo ne-li zcela přehlížena. K dokreslení atraktivnosti a exotičnosti au-pair pobytů agentury také používají fotografie turistických atrakcí dané země. [Cox 2007: 288-289; 293] Zásadní při vyobrazení au-pair je pro agentury, aby au-pair nepůsobila jako přehnaně sexuálně atraktivní a zároveň, aby fotka demonstrovala její spolehlivost a zájem o děti.

5.2. Dvojitá prezentace au-pair pobytů

Au-pair agentury předkládají potenciálním zájemcům a především zájemkyním poněkud idealizovanou představu o tom, jak au-pair pobyt vypadá. Agentury ne vždy zájemcům podávají přesné informace o tom, jak budou pravděpodobně vypadat jejich pracovní podmínky či jejich případná integrace do rodiny. Patřičný důraz nekladou ani na práva, které au-pair má. Agentury mají tendenci zdůrazňovat, že au-pair v rodině funguje jako „starší sestra“, že se jedná o kulturně výměnný program a že au-pair může očekávat prakticky bezproblémové přijetí do rodiny. [Sekeráková Búriková 2015: 39] Rozhodně nezmiňují, že by byla zaměstnancem a naopak kladou velký důraz na její rovnocenné postavení v rodině. Slovo, které agentury nejčastěji používají na upoutání pozornosti zájemců je dobrodružství či jedinečný zážitek. Au-pair pobyt prezentují jako relativně levný způsob, jak objevovat cizí zemi a její kulturu. Je to možnost, jak zdokonalit jazykové schopnosti a získat cenné životní zkušenosti. Povinnosti s tímto pobytem spojené se většinou objevují na spodních řádcích stránek a jsou prezentovány jako méně podstatné.

Participace na au-pair pobytu je naopak rodinám prezentována jako způsob, jak získat finančně dostupnou péči pro děti. Pro rodiny přijetí au-pair slibuje extra výpomoc v domácnosti, která je prakticky neustále po ruce a může vypomáhat s nejrůznějšími činnostmi - od připravování snídaně pro děti, přes vyzvedávání dětí ze školy, až po uspávání dětí. Rozhodnutí stát se hostitelskou rodinou, je prezentováno jako způsob, jak mohou vytížení rodiče získat více volného času a zároveň zajistit svým dětem plnou péči.

Existují tak dva obrazy au-pair, které jsou agenturami prezentovány. Jeden obraz, který slouží k nalákání potenciálních zájemců a druhý, který slouží k ideálnímu představení au-pair pobytů pro hostitelskou rodinu. Je jasné, že tyto dva obrazy jsou velmi odlišné.

Praktická část

6. Šok z au-pair pobytu a jeho průběhu

Rodiny, kterým z nějakého důvodu nemohou s péčí o děti pomoci jejich příbuzní, mají v podstatě dvě možnosti. První možnost je najmout si chůvu, která by měla mít profesionální zkušenosti, kterým odpovídá i výše jejího platu. Nebo mohou riskovat a přijmout do své domácnosti člověka z cizí země, většinou ve velmi mladém věku, jehož zkušenosti s péčí o děti nebývají nikterak rozsáhlé. Pokud rodina zvolí možnost přijmout do své rodiny au-pair, pouští do svého domu a zároveň svěřují své děti do péče člověku, kterého vidí často poprvé v životě a který obvykle nemá příliš mnoho referencí. [Addley 2002]

Jestliže pro rodinu představuje přijetí au-pair jisté nejistoty a možná rizika, pro au-pair je tento pobyt mnohem větším rizikem. S ohledem na fakt, že informace, které prezentují agentury a podmínky pobytu, které jsou sepsány v Evropské dohodě o umístování Au-pair, jen těžko au-pair připraví na průběh pobytu. Rozhodnutí odjet do cizí země a žít s cizí rodinou je pro au-pair velkým krokem do neznáma. Pro rodiny, které nutně potřebují zajistit finančně dostupné hlídání pro své děti, nehraje aspekt kulturní výměny příliš velkou roli. Rodiny ne vždy dodržují stanovené podmínky nebo pracovní dobu a málokdy se vědomí o nedodržování stanovených podmínek dostane mimo soukromí domácnosti. [Cox 2007: 294] Ačkoliv by au-pair měla být považována za rovnocenného člena domácnosti a podle toho by s ní mělo být jednáno, rovnost je jen těžko dosažitelná. Mezi au-pair a hostitelskou rodinou totiž vždy existuje jistá asymetrie moci. Pozice au-pair jako migrantky žijící v domácnosti svého zaměstnavatele ji činí závislou na hostitelské rodině a značně zranitelnou. Rodina au-pair poskytuje mnohem víc než jen kapesné, au-pair díky rodině získává také ubytování a jídlo. Členové rodiny jsou pro au-pair lidmi, s kterými je v dennodenním kontaktu. Rodina je tak nejčastějším komunikačním partnerem au-pair a je v zájmu au-pair udržovat přátelské prostředí. Zároveň si je au-pair vědoma, že žije v domě někoho jiného, kde platí jiná pravidla

a jiný denní řád, kterému se musí přizpůsobit. Dalším faktorem, který au-pair značně znevýhodňuje, je fakt, že většinou přijíždí do země, kde se nemluví jejím rodným jazykem. V případě, že au-pair potřebuje vyjednávat o podmínkách svého pobytu, jazyková bariéra jí to podstatně ztěžuje. Právě v případě vyjednávání se může nejvíce projevit nerovnost pozic. Vyjednávání totiž probíhá v soukromí domova, který jasně patří hostitelské rodině, domova, kde platí pravidla rodiny a kde se mluví rodným jazykem rodiny. Pokud se au-pair nebo hostitelská rodina rozhodnou ukončit pobyt, z finančního hlediska je to pro au-pair větší ztráta než pro rodinu. Au-pair má většinou značné finanční výdaje ještě před započítáním pobytu, například letenky a pojištění. Většinou předpokládá, že peníze, které investovala na počátku, se jí během pobytu vrátí. Když dojde k náhlému ukončení pobytu, je to opět au-pair, kdo je v nevýhodě. Rodina jí poskytuje ubytování a stravu, a pokud au-pair nemá finanční prostředky anebo možnost zajistit si jiné ubytování a rodinu opustit, stává se v domácnosti nadbytečným členem. [Sekeráková Búriková 2015: 40- 43] Au-pair je tak oproti rodině ve značné nevýhodě v mnoha ohledech.

Další složkou pobytu, na kterou au-pair agentury nepřipraví, je emoční stránka věci. Většina au-pair jsou mladé dívky, které možná poprvé opouští svou rodinu i rodnou zem. Musí se tak vyrovnat se steskem po domově a zároveň zvládnout žít v cizí zemi, kde se mluví jiným jazykem a panuje jiná kultura, a to bez podpory přátel a rodiny. Také se může stát, že si během pobytu au-pair vytvoří silné emoční pouto s členy domácnosti a především s dětmi, o které pečuje. Vytvoření takového propojení může vést k tomu, že au-pair je snadno manipulovatelná, je schopna snášet špatné pracovní podmínky, pracovat delší dobu za méně peněz, než aby změnila rodinu a emoční propojení přerušila. V jistých případech, především v těch, kdy matka není zcela smířená s tím, že její roli v domácnosti má částečně převzít au-pair, nicméně nemá jinou možnost, může u matky postupně propuknout pocit viny, že netráví více času se svými dětmi a zároveň může matka žárlit na au-pair, protože ona s jejími dětmi tráví více času. [Cox 2010: 18-22] Obě tyto varianty

většinou způsobují napjaté prostředí a nepříjemnou atmosféru v domácnosti, která může vyústit odchodem au-pair.

7. Motivace, očekávání a informace

Každodenní průběh pobytu se vždy odlišuje od definic a nabídek formovaných tak, aby zněly co nejlákavěji a pro potenciální zájemce ideálně. V některých případech může být praxe naprosto odlišná od očekávání vyvolaného právě nabídkami agentur. Ačkoliv všechny dokumenty upravující au-pair pobyty a všechny agentury proklamují a kladou velký důraz na fakt, že by au-pair měla být považována za člena rodiny a že se nejedná o zaměstnání, ale především o kulturně výměnný pobyt, během kterého au-pair vypomáhá s běžnými věcmi v domácnosti výměnou za ubytování a stravu, kterou jí hostitelská rodina poskytuje, je zde několik prvků, které tomuto vymezení au-pair pobytů odporují. Už samotný fakt, že v některých případech au-pair podepisuje s hostitelskou rodinou smlouvu, by mohl naznačovat, že i přes všechny definice a reklamy agentur bude rodina spíše zaměstnavatelem au-pair nežli její „náhradní“ rodinou v nové zemi. Právě některé z bodů této smlouvy, dle mého názoru tento dojem podporují, například: *„budu respektovat data mého pobytu uvedená v této dohodě, neopustím dům bez informování rodiny, budu se pečlivě starat o děti, vím, že nemohu používat pevnou linku bez dovolení se hostitelské rodiny, budu plnit své povinnosti nebo se vším budu zacházet opatrně“* [Au-pair agreement, viz. příloha] Dále je tu také fakt, že během většiny prvních skypů a kontaktů au-pair s hostitelskou rodinou se řeší věci jako finance nebo povinnosti, které bude au-pair v hostitelské rodině mít a jejich časová náročnost na úkor seznamování se s rodinou.

Všechny výše zmíněné náznaky toho, že au-pair pobyt zřejmě nemusí být přesně takový, jak ho agentury popisují, se odehrávají ještě ve fázi domlouvání před odjezdem au-pair a mohou být v rámci nadšení z nadcházející cesty přehlédnuty, popřípadě akceptovány jako malé ústupky, které během pobytu nebudou hrát větší roli. Větší šok z toho, jak au-pair pobyty fungují v praxi, může nastat až po příjezdu do hostitelské rodiny. Agentury totiž pro au-pair slibují bezproblémový vstup do rodiny a neseznamují je například s odlišnostmi ve výchově dětí, se vztahy, které uvnitř rodiny panují nebo s možností jazykové bariéry a podobnými věcmi, které

mohou vstup au-pair do rodiny znesnadnit. „Dear au-pair letter“, který au-pair od rodiny dostane, minimálně pokud jí pobyt zprostředkovává agentura, obsahuje informace o jejím ubytování, kapesném nebo o tom, kolik bude pracovat hodin. Nicméně o rodině neříká téměř nic, kromě obligátní úvodní věty, „We are delighted to invite you to come to Spain and be our new Au Pair.“, jediná informace kterou o sobě v dopise rodina sděluje, zní „We are very relaxed and flexible family.“ [Dear au-pair letter, viz. příloha] Ačkoliv v případech, kdy je pobyt realizován skrz agenturu, pravděpodobně agentura rodině při tvoření zvacích dopisů pro au-pair pomáhá dopis tvořit anebo dopis vytvoří sama místo rodiny. Podobné informace dostávají i au-pair, které se rozhodnou realizovat svůj pobyt jiným způsobem. Samozřejmě existují i výjimky, většina výpovědí na toto téma v rozhovorech však zněla podobně jako tato.

„Jednou jsme si skypovali. Pak mi řekla, co po mě bude chtít, ukázala mi pokoje a pak se objednávaly letenky. A to bylo tak všechno, ještě mi posílala fotky dítěte, ale to už moc s komunikací nesouviselo.“

[rozhovor s participantkou Y., 20.12.2016]

Diskutabilní je i pravdivost informací, které au-pair o rodině dostává. Samozřejmě cílem dotazníků, které rodiny vyplňují, je působit co nejlépe, aby byly pro au-pair atraktivní. Například rodina, v které jsem jako au-pair fungovala já, v dotaznících vyplnila, že se jedná o nekuřáky. V průběhu mého pobytu vyšlo najevo, že oba rodiče jsou kuřáci. Že se nejedná o ojedinělý případ, mi potvrdila jedna z mých participantek.

„Ale taky jako co je psáno, není vždycky dáno. Třeba co se týče toho kouření, tak si vlastně uvědomuju, že tatínek ve třetí rodině kouřil a že jsem to vlastně nevěděla...“

[rozhovor s participantkou U., 12.1.2017]

Z velké části to, jak velký bude šok z toho, jak pobyt probíhá a jaký bude vstup au-pair do rodiny, ovlivní nejen informace, které předem au-pair obdrží od rodiny nebo agentury, ale také důvod, proč se au-pair rozhodla pro tento způsob vycestování. Roli hraje také očekávání, které od pobytu má. Významnou roli v tomto procesu hraje i to, jak moc je rozdílné očekávání au-pair od očekávání hostitelské rodiny. Hlavní motivací pro au-pair pobyt, která se objevuje napříč všemi rozhovory je poznání Španělska, zažití španělského životního stylu, tradic, jídla a možnost naučit se španělsky, případně zlepšit své jazykové dovednosti.

„Spíš jsem chtěla objevit Španělsko, byla jsem tam kdysi na dovolené, zalíbilo se mi tam. Přemýšlela jsem, jak se tam dostat, vím, že to tam s prací není úplně nejlepší, když člověk nezná španělštinu, neuměla jsem ani slovo, tak mě napadlo au-pair.... Šlo mi o to, abych objevila tu zemi, poznala kulturu a užila si to.“

[rozhovor s participantkou R., 17.1.2017]

V případě krátkodobých letních pobytů hrálo velkou roli také to, že pobyt v zahraničí je pro participantky nejlepším možným způsobem, jak strávit letní prázdniny v porovnání s možnostmi, které mají, pokud zůstanou během letních prázdnin v ČR.

„... aby byla změna, abych netrávila celý léto tady. Nejela bych tam na dovolenou, bylo to tím, že to byla i práce a něco málo si vydělám, ale nechtěla jsem být tady.“

[rozhovor s participantkou C., 14.12.2016]

Otázka ekonomických důvodů jako hlavní motivace pro au-pair pobyt se přímo nabízí, jelikož ve většině zdrojů týkajících se au-pair pobytů, které jsem v této práci použila, je právě ekonomická motivace zdůrazňována jako podstatná, především pro au-pair ze zemí západní Evropy. Během svého výzkumu a později i v provedených rozhovorech jsem si pouze potvrdila svou vlastní zkušenost. Otázka peněz hraje při rozhodování, zda se zúčastnit au-pair pobytu či ne, pouze marginální

roli. Částečně tím důvodem může být to, že kapesné, které au-pair dostává, není příliš vysoké z hlediska ekonomických poměrů ve Španělsku, nicméně au-pair to může v přepočtu na ekonomické podmínky její země považovat za dostačující. Z větší části fakt, že peníze nemají v rozhodování tak důležitou úlohu, zapříčiňuje to, že au-pair upřednostňují naplnění ostatních očekávání od pobytu před penězi. Zároveň na to má vliv podstata au-pair pobytů, a to jak ho sama au-pair chápe.

„...člověk tam jede pro tu zkušenost, pro ten jazyk, a proto stát se lepší člověkem než pro to, aby si tam jel vydělat peníze, protože jestli chceš vydělávat peníze, tak jdeš dělat někde jinde a nemusíš jet ani do zahraničí, nebo jedeš do zahraničí do skladu. ... Takže ty jedeš do rodiny a ty nejseš placená, když budeš placená, tak se nikdy nezačleníš do té rodiny, vždycky budeš jako zaměstnavatel a zaměstnanec, ne člen té rodiny a o tom to není, nebo alespoň pro mě ne. Pro mě peníze v tom výsledku hrajou strašně chladnou roli, protože čím víc ty dostáváš, tím větší otrok se stáváš.“

[rozhovor s participantkou N., 17.1.2017]

8. Au-pair pobyt v praxi

Jako rozhodující o průběhu pobytu by se mohl zdát fakt, že má au-pair s hostitelskou rodinou, případně s agenturou podepsanou smlouvu, ve které jsou předem určeny všechny detaily týkající se náplně práce, časové náročnosti nebo kapesného. V každodennosti au-pair pobytů se tento fakt ukazuje jako absolutně nepodstatný. Nepopírám, že existují případy, kdy smlouva nebo podpora agentury může být nápomocná a au-pair v mnoha ohledech pomoci při vyjednávání o podmínkách na místě, nebo může při ukončování pobytu poskytnout vhodné argumenty pro toto rozhodnutí. Takový případ demonstruje například jedna z mých participantek, která v jedné ze svých rodin neměla příliš ideální vztah s dětmi.

„Já jsem od té první rodiny taky odešla proto, že jsem nedokázala dodržet všechny body té smlouvy, vzhledem k tomu, jaký ke mně děti měly přístup, tak já jsem je nedokázala učit anglicky. To byla jedna podmínka ze smlouvy, že je budu učit anglicky.“

[rozhovor s participantkou U., 12.1.2017]

Z vlastní zkušenosti a z provedeného pozorování však mohu říct, že smlouva během pobytu nehraje prakticky žádnou roli. Hlavním důvodem podle mého názoru je koncept au-pair pobytu a především soužití rodiny a au-pair v jedné domácnosti. Není zde jasně vymezen rozdíl mezi pracovní dobou a volným časem. Zároveň fakt, že au-pair bydlí v místě, kde i pracuje, smazává hranice mezi pracovním a osobním prostorem. Zejména pro děti je těžké tento rozdíl chápat a pro au-pair může být složité tento prostor nějak důrazněji oddělit.

„...v té první, když jsme byly, tak bylo stanovené, že rádobu děláš šest hodin denně, což samozřejmě nejde, protože tam bydlíš, takže nemůžeš říct tomu dítěti ne, teď mi skončila pracovní doba, teď pro mě neexistuješ, to prostě nejde.“

[rozhovor s participantkou C., 14.12.2016]

Z těchto důvodů se může stávat, že neustálou přítomnost au-pair v domácnosti si rodina může vysvětlit, jako její neustálou dostupnost, a tak se lehce například osmi hodinová pracovní doba změní v celodenní. Zároveň fakt, že hostitelská rodina poskytuje au-pair ubytování a stravu, může i v au-pair vyvolat pocit, že by měla pomáhat i v momentech, kdy už to není zcela součástí jejích povinností a zasahuje to do jejího volného času.

„Odpoledne trávíme všechny tři na campu rodiny participantky C ... Na oběd přijíždějí i kamarádi rodiny, sedíme všichni u velkého stolu, participantka C se stará o děti, i když to po ní nikdo nevyžaduje a vlastně by ani nemusela...“

[Terénní deník, Crevillente, 14.8.2016]

Tento pocit bývá umocněn také zájmem na zachování dobrého vztahu s rodinou a celkově příjemné atmosféře v domácnosti. Zejména v počátečních dnech a týdnech, kdy se vztah au-pair a rodiny teprve utváří, může docházet k tomu, že se au-pair snaží udělat dojem a podílí se na činnostech v domácnosti více a častěji, než jak je stanoveno. Nezamýšleným důsledkem takového chování může být i to, že si rodina na takové chování snadno navykne a celý zbytek pobytu ho považuje za samozřejmé.

„...a včera jsem zkoušela neuklízet kuchyň, jak to dopadne. Dneska ráno tam už byla invaze mravenců, Maria je postříkala sprejem a to nádobí je tam doted'. Dost to smrdí, asi to zas uklidím já...“

[skupinová konverzace, participantka Y., 10.7.2016]

8.1. Faktory ovlivňující průběh pobytu

Do průběhu pobytu zasahuje několik dalších faktorů, které nesouvisejí s hostitelskou rodinou, ale mohou zásadně ovlivnit to, jak au-pair pobyt prožívá. Většinou se jedná o kombinaci několika faktorů, které pobyt v menší či větší míře ovlivňují. Určitým dost možná skrytým vlivem je náš původ a prostředí, z kterého přicházíme.

V kontextu au-pair pobytů si nemusíme ani uvědomovat, do jaké míry může průběh pobytu ovlivňovat prostředí, z kterého přicházíme.

„To z jaké rodiny pocházíme má taky docela vliv, participantka C. je na rozdíl od nás (mě a participantky Y) jedináček a není moc zvyklá na to, že někdo narušuje její prostor, ani na to, jak to funguje mezi sourozenci, myslím, že je to pro ni celkem velký rozdíl“

[Terénní deník, Crevillente, 7.7.2016]

Stejně tak vazby na prostředí a lidi, které máme v domovské zemi, respektive v místě, které považujeme za svůj domov, mohou velmi ovlivnit, jak budeme pobyt prožívat.

„Přijde mi, že momentálně participantka Y zvládá pobyt nejlépe z nás všech. Bavili jsme se o tom, že dost záleží na možnostech, co bychom mohly v létě dělat v ČR a o co všechno přicházíme, když nejsme doma nebo jestli máme doma partnera... je to dost rozhodující a má to vliv na to jak pobyt prožíváme a vnímáme.“

[Terénní deník, Crevillente, 8.8.2016]

Vliv vazeb a vztahů je více vědomý v porovnání s vlivem, který má na pobyt prostředí, z něhož přicházíme. Samy participantky byly tento vliv schopny během rozhovorů velmi dobře reflektovat.

„Vzhledem k tomu, že jsem ještě nechávala doma partnera, tak jsem si občas říkala, proč to dělám, a kdyby ta rodina nebyla tak skvělá, tak tam třeba tak dlouho ani nejsem.“

[rozhovor s participantkou N., 17.1.2017]

Ten nejpodstatnější vliv na prožívání pobytu má dle mého názoru prostředí, v kterém se au-pair pobyt odehrává. To, kde hostitelská rodina bydlí, zda ve velkém

městě či na vesnici, možnosti, které se v okolí nabízí pro trávení volného času, a to jací v okolí žijí lidé, má značný vliv na psychiku au-pair během pobytu.

„To fakt bylo vyloženě jako konec světa. Takže já jsem si tam připadala taková uzavřená, dost jako sklíčená, protože fakt nebyla možnost s někým tam komunikovat. ... takovej ten pocit, že seš někde, všichni na tebe koukaj, ale ty jim nejseš nic schopnej říct. Takže to mi jako moc nepřidávalo...“

[rozhovor s participantkou N., 17.1.2017]

Prostředí ovlivňuje mnohem víc než jen prožívání pobytu. Prostředí má také vliv na trávení volného času au-pair. Pokud hostitelská rodina žije na nějakém odlehlejšími místě nebo v malé vesnici, většinou zde není moc možností, jak lze trávit volný čas a pokud nemá au-pair k dispozici auto, je celý její volný čas řízen jízdami řády autobusů nebo je v některých případech zcela závislá na pomoci rodiny, což do jisté míry omezuje způsoby, jak může au-pair se svým volným časem naložit.

„Plánování víkendu je dost komplikované, každá jsme momentálně jinde a s dopravou to není jednoduché, nejochotnější je asi Ana, Maria sice taky, ale ta často mění všechna rozhodnutí...“

[Terénní deník, Crevillente, 8.7.2016]

Zároveň se může stát, že prostředí, které neposkytuje au-pair dostatek možností, jak trávit svůj volný čas, je velkou výhodou pro hostitelskou rodinu.

„...jinak když jsem měla volnej čas tam, no volnej čas, i když jsem zůstávala tam, tak občas jsem stejně hlídala, ale tak to bylo v pohodě a nevadilo mi to, protože se mnou to dítě chtělo být, anebo jsem byla na pláži, tam nebylo co dělat, tam byla prostě pláž a konec.“

[rozhovor s participantkou Y., 20.12.2016]

Prostředí hraje rozhodující roli i v tom, jestli má au-pair možnost účastnit se jazykových kurzů. Během mého výzkumu jsme se já ani žádná z participantek

neúčastnily jazykového kurzu, který by nám umožňoval zdokonalovat své znalosti španělštiny. Hlavním důvodem bylo, že v blízkém okolí se nenacházela žádná instituce, která by nám takovou možnost poskytovala. Fakt, že účast na jazykových kurzech je pro au-pair komplikovanou nebo zcela nemožnou záležitostí, potvrdily i rozhovory s ostatními participantkami.

„...bydleli jsme na vesničce, bylo to daleko na dojíždění a tím, že já jsem tam měla rozvrhlou tu práci, co se týká domu i dítěte, tak jsem neovládala dojíždět v ty časy na kurzy do Valencie...“

[rozhovor s participantkou R., 17.1.2017]

V některých případech au-pair zohledňují prostředí jako jeden z podstatných faktorů, již při procesu hledání a vybírání hostitelské rodiny.

„...abych nebyla úplně na konci světa. S tím, že vlastně tam kde jsem byla, tak to bylo 20 minut metrem do centra Valencie.“

[rozhovor s participantkou R., 17.1.2017]

8.2. Pozice au-pair v rodině

Většina dalších faktorů ovlivňujících průběh pobytu se přímo či nepřímo týká hostitelské rodiny. To, s jakým záměrem si rodina pořizuje au-pair a jaké povinnosti se od ní očekávají, automaticky předurčuje, jakou roli bude au-pair v rodině zastávat a jaký vztah s rodinou naváže. Rozhodující také je, zda v rodině pracují další zaměstnanci, například kuchařka, uklízečka, nebo jestli už dříve rodina najímala pro děti au-pair či chůvu. Pokud je totiž rodina zvyklá na lidi, kteří pro ni pracují a vykonávají nějakou práci přímo v jejich domácnosti, patrně příchod au-pair do rodiny nebude takovým narušením prostoru, kde rodina žije svůj soukromý život. Tento prostor obvykle bývá vymežován pouze pro rodinu a případně přátele. Pokud se už dříve o jejich děti starala chůva nebo jiná au-pair, jsou zvyklí péči o své děti přenechávat jiným a mají k au-pair odlišný přístup. Může tak dojít i k tomu, že pohled rodiny a pohled au-pair na celý au-pair pobyt se výrazně rozcházejí. Zatímco

au-pair očekává, že bude součástí rodiny, pro rodinu je au-pair dalším zaměstnancem, který se od ostatních odlišuje tím, že s rodinou bydlí, což paradoxně rodině poskytuje možnost více využívat její pomoci.

„Teresa odešla na večeři s kamarádkami, Pedro je v pracovně a celkově moc s participantkou C. nekomunikuje, trošku zvláštní situace hned první večer. Řekla bych, že participantka C. by preferovala, kdyby první večer Teresa zůstala doma...“

[Terénní deník, Crevillente, 30.6.2016]

Oproti tomu rodiny, které au-pair do své domácnosti přivítají poprvé a kde je au-pair jediným zaměstnancem. Mají k au-pair minimálně z počátku jistou míru nedůvěry.

„Maria jí několikrát během dopoledne volá, píše a chce mluvit s Angelem. Asi je to logické, participantku Y vlastně moc nezná a Angel je její jediné dítě...“

[Terénní deník, Crevillente, 1.7.2016]

Dle mého názoru největším důkazem tohoto tvrzení je participantka C., která absolvovala au-pair pobyt dvakrát u dvou různých rodin. První rodina měla jedno dítě, matka byla v domácnosti, rodina nezaměstnávala nikoho dalšího na výpomoc a participantka byla jejich první au-pair. Sama participantka tento pobyt komentovala takto:

„...nesvěřila mi klíče od bytu, řekla bych, že mi vůbec nedůvěřovala, jako klíče od bytu ne, s malým jsem taky sama skoro nebyla, řídit auto to taky ne, vesměs dělat něco sama vůbec. A stejně tak v mém volném čase, tak ten mi skoro taky neumožnila protože, ať už měla strach, což říkala ona sama nebo nechtěla, upřímně nevím, ale omezila to na minimum, takže ten vztah nebyl dobrý, proto jsem se tam nevrátila další rok.“

[rozhovor s participantkou C., 14.12.2016]

Druhá rodina, ve které tato participantka působila jako au-pair, měla dvě děti, oba rodiče pracovali na plný úvazek a zaměstnávali několik dalších osob ve své domácnosti, například kuchařku a uklízečku. Před participantkou jejich děti hlídalo několik chův. Rozdíl mezi rodinami byl znatelný hned od počátku pobytu.

„myslím, že hned od začátku je to pro ni letos lepší než zkušenost z loňského roku, má více svobody i komunikace je lepší, péče o děti je zcela na ní...“

[Terénní deník, Crevillente, 2.7.2016]

Jistá míra nedůvěry je samozřejmě pochopitelná alespoň v počátečních dnech a týdnech. Nicméně pokud se hostitelská rodina rozhodne svěřit au-pair do péče své děti, tak podle mých zkušeností důvěřuje au-pair i ve všem ostatním.

„Ana mi půjčila auto, abych odvezla participantku C domů do města, komentuje to tak, že když mi svěří její dítě, tak na autu jí nezáleží...“

[Terénní deník, Crevillente, 2.7.2016]

Důvěra je oboustranná záležitost, a tak je pro průběh pobytu klíčové, aby nejen hostitelská rodina věřila au-pair, co se týče dětí, popřípadě domů, bytů nebo aut, ale i au-pair musí mít v důvěru v hostitelskou rodinu. Už během vyjednávání by měla rodina v au-pair vzbuzovat důvěru. Během pobytu je podstatné, zda rodina au-pair platí domluvené kapesné a zároveň musí au-pair věřit, že v případě nutnosti se o ní rodina postará. Důvěra ze strany au-pair se během mého výzkumu ukázala jako bezproblémový aspekt pobytu, za celou dobu pobytu jsem ani u sebe ani u ostatních participantek nezaznamenala jediný moment, kdy by rodiny nějakým způsobem zpochybnilly důvěru, kterou měly. Stejně tak i během rozhovorů s ostatními participantkami. Co se týče důvěry, tak se respondentky vyjadřovaly, že rodinám věří v otázce peněz.

„Oni byli strašně féroví, já jsem se nikdy nemusela bát o jedinej cent, jako vůbec.“

[rozhovor s participantkou N., 17.1.2017]

I v otázce péče v případě nutnosti. Jedna z participantek měla možnost se o tom přesvědčit a její důvěra se jen potvrdila.

„Důvěra celkově, když jsem byla v té druhé rodině, tak jsem měla úpal a byla jsem nemocná. Tím, že on je bývalý doktor, ona je pediatrička, tak přišli a měla jsem největší péči, takže v tomhle ohledu určitě. Mohla jsem jim jako věřit, že se o mě postarají.“

[rozhovor s participantkou U., 12.1.2017]

Role, jakou bude au-pair v rodině zastávat, je kromě výše zmíněných okolností ovlivněna několika dalšími aspekty. Kromě předem domluvených prací, které by au-pair v rodině měla vykonávat a které mohou už předem mnohé naznačit o jejím postavení v rodině, je zásadní také povolání a časová vytíženost rodičů a důvod proč si au-pair pořizují. Mezi nejčastější úkoly mých participantek patřilo samozřejmě hlídání dětí, dále například komunikace s dětmi v angličtině, respektive přímo výuka angličtiny, úklid domácnosti nebo vaření. Téměř všechny výše zmíněné povinnosti, které au-pair v rodinách zastávají, snad jen s výjimkou angličtiny, jsou, jak již bylo zmíněno v teoretické části věnující se povinnostem mužů a žen v domácnosti, většinovou společností považovány za náležící ženám, což otevírá další téma vztahující se k au-pair pobytům, a to je silná feminizace těchto pobytů a věcí s nimi spojenými.

8.3. Genderové role, v kontextu au-pair pobytů, v praxi

Co se týče zastoupení mužů a žen na pozicích au-pair tak je pravda, že ženy značně převažují nad muži, a to i v rodinách, kde by byl muž jako au-pair ideální. Typickým příkladem je rodina, ve které jsem jako au-pair působila já. Matka sama při jednom z rozhovorů přiznala, že by bylo logičtější mít jako au-pair muže, který by si mohl

vytvořit vztah s dítětem na základě společných činností, jako je například fotbal. Zároveň však matka nad mužem na pozici au-pair nikdy reálně neuvažovala. Je to částečně spojené se povahou práce, kterou au-pair vykonává a také s tím, že prvotní asociace s au-pair je pro většinu společnosti mladá dívka. Zajímavé je, že matka ve spojitosti s mužem jako au-pair zmínila pouze hraní fotbalu a dalších podobných činností. Zatímco péči a například úklid domácnosti, což jsou běžné povinnosti au-pair, vůbec nezmiňuje. Z toho, že i přes její prohlášení nakonec zvolila jako au-pair ženu, bychom mohli usuzovat, že péče a případné práce v domácnosti jsou při výběru au-pair preferovanějšími aspekty. Během mého hledání respondentů se mi bohužel nepovedlo navázat kontakt s žádným mužem, který by pracoval jako au-pair ve Španělsku, a tak tomuto problému v mé práci nemohu věnovat více prostoru. Nicméně si myslím, že muži pracující jako au-pair a jejich pohled na tyto pobyty je velice zajímavé téma, které by stálo za prozkoumáním.

Péče o děti a starost o domácnost je ve většině společností převážně úlohou žen. Ženy, které z nějakého důvodu nemohou tuto úlohu plnit v jejím plném rozsahu, musí hledat alternativní řešení. Pokud se jedná o au-pair pobyty, jsou to ženy, které se rozhodnou pořídit si au-pair, vše organizují a zároveň během pobytu jsou pro au-pair hlavním zdrojem informací. Muži zasahují do výběru au-pair, popřípadě do procesu vyjednávání před příjezdem au-pair, pouze v několika málo případech. Jedním z takových případů může být, pokud má matka více pracovních povinností než otec. Tím nejčastějším a nejtypičtějším důvodem však bývá jazyková bariéra. Typickou situací, kdy se otec podílí na komunikaci s potenciální au-pair je, pokud matka nemluví anglicky a au-pair neovládá španělštinu na komunikační úrovni. Nicméně i v těchto situacích otec většinou zastává pouze roli překladatele pro matku a au-pair.

„Na tom skypu ano, oni u toho byli ta matka a to dítě, ale víceméně se na mě usmívali, mávali mi a tak mi ten otec sloužil jako překladatel, matka se ptala přes něho a on zase tlumočil mě. Takže on byl podstatný.“

[rozhovor s participantkou R., 17.1.2017]

Běžnější jsou však situace, kdy se au-pair a otec setkají poprvé až po příjezdu au-pair.

„Participantka Y dnes poprvé viděla tátu Angela, neúčastnil se ani skypování před naším odjezdem... hlavní slovo má zřejmě Maria. Vzájemný dojem je očividně rozpačitý, pro oba je to nová situace...“

[Terénní deník, Crevillente, 3.7.2016]

Hlavní slovo mají matky, ať už co se týče zařizování a domlouvání příjezdu au-pair nebo organizace během pobytu. Matky jsou také ty nejdůležitější a ve většině případů ty jediné, které s au-pair během jejího pobytu komunikují ohledně jejich povinností, rozvrhu jednotlivých dnů a případných rad či úkolů týkajících se dětí.

„Otcové děti se vlastně do této komunikace skoro vůbec nezapojují s výjimkou Francisca. Otec mé rodiny se mnou komunikuje mnohem více než minulý rok, myslím, že především díky tomu, že umím víc španělsky a taky proto, že mě už víc zná, ale do organizace dnů a programu vlastně vůbec nezasahuje a všechno řeším se matkou.“

[Terénní deník, Crevillente, 6.7.2016]

I samy au-pair tento rozdíl vnímají a mají tendenci se s problémy a otázkami obracet více na matky než na otce.

„Organizační věci a volno řeší převážně s Mariou a Teresou, já všechno řeším s Anou.“

[Terénní deník, Crevillente, 26.7.2016]

Především proto, že au-pair po svém příjezdu přebírá povinnosti, které jsou objektivně společností považovány za povinnosti žen a matek, převažuje komunikace s matkami dětí. Opět záleží na důvodech, proč se rodina rozhodne pro přijetí au-pair. Pokud jsou oba rodiče velmi pracovně vytíženi a matka deleguje své povinnosti na au-pair v jejich plném rozsahu, má au-pair o poznání více povinností než au-pair, kterou si rodina vybrala za cílem, aby jejich děti učila angličtinu.

Ať už se jedná o kterýkoliv důvod, ženy nemají tendenci pověřovat au-pair více pracemi než samy v domácnosti zastávají. Z vlastní zkušenosti a z porovnání s tím, co jsem měla během svého pobytu možnost pozorovat, au-pair většinou zastává domácí práce, které jsou součástí každodenní rutiny a jsou spojené s péčí o dítě. Pokud by v rodině nebyla au-pair, tak by je vykonávala matka. Například pokud není běžné, že matka vaří každý den oběd, neočekává se to ani od au-pair. Nicméně občas očekávání či neočekávání mohou být v rozporu s průběhem pobytu.

„Maria neuměla vařit a nechtěla po mně, abych vařila, ale kdybych nevařila, tak tam prostě jíme ty tortilly, ty polotovary anebo umřeme hlady.“

[rozhovor s participantkou Y., 20.12.2016]

8.4. Komunikace

Jak už bylo v textu zmíněno, hlavním komunikačním partnerem je pro au-pair v rodině matka. Celkově komunikace s rodinou, a to jak a případně s kým probíhá, mnohé naznačuje o postavení au-pair v rodině, jejím vztahu s rodinou jako celkem a zároveň i o vztahu s jednotlivými členy rodiny. Častým problémem může být jazyková bariéra, jejíž všechny nástrahy a důsledky pro každodenní průběh pobytu si ani au-pair ani rodina nemusí předem uvědomovat.

„Holky to mají těžší, především participantka Y., pro kterou je to úplně první zkušenost a navíc neumí moc španělsky, tam kde bydlí, je sice spousta lidí, kteří umějí anglicky i matka a otec mluví anglicky, ale dítě anglicky neumí a právě to je největší problém. Všichni, kdo bydlí v okolních domech, tam co participantka Y., se znají, jezdí tam každé léto a fungují tak trochu jako komunita, děti volně běhají z domu do domu, všichni ochotně participantce Y. pomáhají a snaží se s ní dost mluvit.“

[Terénní deník, Crevillente, 5.7.2016]

Výše citovaný zápis z terénního deníku je zároveň i jedna z dalších ukázek, jak může prostředí ovlivňovat průběh pobytu. V tomto případě je to jeden z těch ne mnoha pozitivních aspektů, kdy prostředí skýtá pro au-pair jisté výhody.

Jak již bylo v teoretické části zmíněno, rodiny preferují rodilou mluvčí angličtiny. V praxi se tento požadavek neseťkává s úspěchem a většina au-pair pochází ze zemí, kde není angličtina oficiálním jazykem. Většina rodin však stále vyžaduje, aby au-pair během svého pobytu mluvila anglicky především s dětmi nebo pokud jsou děti poblíž, přestože angličtina není rodným jazykem au-pair. Někdy je předem domluveno, že au-pair bude angličtinu děti přímo vyučovat.

„S Anou rozebíráme, jestli bych na Alexe měla mluvit víc anglicky a jak to udělat ... Teresa vyžaduje aby participantka C. každé ráno procvičovala s oběma angličtinu...“

[Terénní deník, Crevillente, 7.7.2016]

Angličtina je jedním z hlavních požadavků a stává se tak většinou hlavním komunikačním jazykem. Během mého výzkumu jsem se přesvědčila, že tento požadavek je hned z několika důvodů nejčastěji nedodržován zejména proto, že částečně znemožňuje au-pair zlepšovat její španělštinu a komplikuje jí navazování vztahu s dětmi. Zjištění z mého výzkumu ještě podpořily rozhovory s participantkami.

„...já jsem měla za úkol na ní mluvit pouze anglicky, dostala jsem zákaz na ní mluvit španělsky, což samozřejmě ano, jsem trochu porušovala, protože, když máš situaci, že chceš, aby to hned pochopila, tak jsem tu španělštinu použila to za první a za druhé pro mě to bylo trénování.“

[rozhovor s participantkou R., 17.1.2017]

Nicméně, kromě jazyka, kterým s rodinou au-pair komunikuje je také velice důležitý způsob, jak komunikuje. Již v teoretické části bylo nastíněno nerovné postavení au-pair v rodině, například protože au-pair je v domácnosti hostem a rodina tím, kdo má v domácnosti rozhodující slovo.

„...vždycky se musíš chovat, protože hlavně na těch začátcích, když víš, kolik času ti tam zbývá, tak se musíš prostě s nima bavit nějak tak, aby si je neurazila, nebo nenarušila plány nebo nedala najevo nevím co. Musíš se prostě nějak opatrně ptát, přesto všechno, že na to máš nárok, ale tak nějak prostě slušně, ta komunikace musí fungovat, protože víš, že tam s nima budeš další měsíc, dva nebo kolik...“

[rozhovor s participantkou C., 14.12.2016]

Právě toto se odráží nejen ve způsobu komunikace s rodinou, ale také v tématech komunikace a rozhodování, kdy je ten vhodný čas něco řešit a kvůli případným problémům či nejasnostem, které se mohou týkat povinností nebo nesrovnalostí s očekáváním s rodinou komunikovat.

„Je dost jasné, že pokud nám něco vadí nebo s něčím úplně nesouhlasíme, všechny tři si dost rozmyslíme co s tím udělat a jak daný problém zvládnout, jestli není lepší to přejít, aby to nějak výrazně neovlivnilo náš pobyt a vztah se všemi.“

[Terénní deník, Crevillente, 26.7.2016]

Je tedy jasné, že au-pair uzpůsobuje způsob komunikace tomu, aby udržovala klidnou atmosféru a pobyt probíhal bez problému. Nicméně to, jak komunikuje hostitelská rodina s au-pair, se většinou odvíjí od toho, jakou roli má au-pair v domácnosti hostitelské rodiny. V některých případech je au-pair více začleněna do rodiny, v tomto případě je komunikace většinou bezproblémová.

„Ana mě ráno informuje o programu na celý den, mám možnost se zapojit a později, když se něco změní tak volá, aby mi to oznámila...“

[Terénní deník, Crevillente, 12.8.2016]

Na druhé straně jsou případy, kdy je komunikace rodiny a au-pair problémem, který staví au-pair do mnoha nepříjemných situací.

„...já moc nevím, jak tu chcete něco plánovat, protože třeba já vím ale totální kulový z toho co bude atd. Nějaký plány nebo rozvrh... Totálně nic“

[skupinová konverzace, participantka C., 6.7.2016]

Většinou je tomu tak v rodinách, kdy jsou oba rodiče a zejména matka, která je většinou hlavním komunikačním partnerem pro au-pair, velmi pracovně a časově vytížení. A zároveň v rodinách, kde je au-pair jedním z mnoha zaměstnanců rodiny.

Určující je, jaký způsob komunikace si au-pair společně s hostitelskou rodinou nastaví v prvních dnech. Pokud komunikace s rodinou od prvních dnů není ideální, je pro au-pair s postupem pobytu čím dál tím těžší s rodinou započít konverzaci na nějaké téma, zejména na témata týkající se důležitých problémů.

„...tam to spíš bylo, že oni předcházeli jakýmkoliv problémům a hodně komunikovali, takže i kdyby byl problém, tak by to nebyla taková ta velká issue, kdy máš strach prostě večer přijít a říct, hele mám problém. I kdyby to byla sebemenší drobnost, tak jsme jí třeba probrali nebo vyřešili za pochodu a nebyl to problém.“

[rozhovor s participantkou N., 17.1.2017]

To, jak otevřeně s hostitelskou rodinou au-pair komunikuje a o jakých tématech, mnohé vypovídá o tom, jaký vztah má au-pair se svou hostitelskou rodinou a jednotlivě s jejími členy.

8.5. Zaměstnavatel nebo náhradní rodina

Jak již bylo v textu několikrát zmíněno, au-pair by měla během svého pobytu být považována za dalšího rovnocenného člena domácnosti. Nicméně z několika důvodů, které jsou v textu také již rozebrány, není zcela možné dosáhnout rovnocennosti mezi au-pair a její hostitelskou rodinou. Au-pair si tuto nerovnost většinou uvědomují a stejně jako u komunikace s rodinou tomuto faktu podřizují veškeré své chování během pobytu, a to i v případech, kdy pobyt probíhá velice idylicky a bezproblémově.

„Je fakt, že jsem se cítila, jako že jsem člen rodiny, byla jsem tam úplně otevřená, uvolněná, ale pořád to pro mě byli nadřízení, byla jsem u nich doma, jedla jsem jejich jídlo, používala jejich věci, takže pořád jsem jako měla ten respekt, že jsem cítila, teď je moje povinnost udělat tohle, udělám to, a pak až budu vědět, že mám splněno, tak si dovolím jít k bazénu.“

[rozhovor s participantkou R., 17.1.2017]

V každodenní praxi pobytu, samozřejmě za předpokladu, že vše probíhá ideálně a vztah s rodinou je v pořádku, dochází k tomu, že nerovnocenné postavení au-pair v rodině je skryto v ústraní, což se projevuje například i v tématech komunikace mezi au-pair a členy hostitelské rodiny.

„Bavily jsme se o všem, jak o klucích, tak o rodině, tak o vztazích prostě o problémech celkově, prostě jsme si sedly, vždycky, když jsme měly ten večer pro sebe, vzaly jsme si třeba víno na zahrádku a povídaly jsme si, celkem se mi i ona otevřela. Takže jsem i věděla jako o jejím soukromém životě všechno, prostě jako kamarádky.“

[rozhovor s participantkou R., 17.1.2017]

Ačkoliv toto je dost častý případ vývoje au-pair pobytu. Vztah mezi rodinou a au-pair, jako vztah mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem, je vždy přítomen. Takovýto vztah, kdy je rodina nadřazená au-pair se samozřejmě může projevit kdykoliv, nicméně nejpravděpodobněji se projeví, pokud během pobytu nastane nějaký problém.

„U první rodiny jsme se s mamkou snažily vybudovat si takový kamarádský vztah, s tím že, když jsem něco provedla, tak dokázala zvýšit hlas, prostě ukázala se, že je ta šéfová...“

[rozhovor s participantkou U., 12.1.2017]

Povaha au-pair pobytu, konkrétně fakt, že au-pair žije v domácnosti hostitelské rodiny, může být pro au-pair vzhledem k tomu, že má v rodině určité povinnosti, velmi nevýhodný a nepříjemný. Obzvláště pak v situacích, kdy pobyt neprobíhá ideálně.

„...v první rodině došlo k nějakému konfliktu mezi mnou a dětma, tak jsem musela do 3 dnů opustit tu rodinu a musela jsem si najít novou rodinu. Takže to jsem s těma rodičema řešila takové ty formální věci, kdy odjedu, jestli už mám rodinu a tak, ale ani v tom případě jsem to moc nemohla řešit s nima, protože ona byla na mě až příliš dominantní a nějak neměla tendenci mě poslouchat... vyloženě použila frázi, ok odejdi k jiné rodině, ale tady nejsi v hotelu, takže očekávám, že budeš plnit své povinnosti. ... Ta situace byla velice stresující, vyhýbala jsem se jim i třeba tím stylem, že jsem se co nejméně pohybovala v kuchyni, takže jsem třeba držela hladovku, než abych přišla do kuchyně, když tam byli všichni a podobně.“

[rozhovor s participantkou U., 12.1.2017]

Nicméně pobyt au-pair v domácnosti rodiny přispívá i k vytváření a upevňování vztahů, a to nejenom s dětmi, ale i s dalšími členy rodiny. Fakt, že au-pair bydlí na stejném místě, kde i pracuje a je tak v domácnosti skoro neustále přítomna, jí

poskytuje dostatečné množství času, aby si společně s rodinou vytvořila určité vazby.

„Tak Jorge byl skoro jako můj vlastní, tam nebylo vůbec co řešit. Takže tam bylo dost těžký potom odjíždět. Paula ta byla jako moje sestra a nejlepší kamarádka zároveň, takže tam nebylo co řešit a Pablo on nebyl úplně často doma, ale byl hodnej a strašně klidnej člověk ...“

[rozhovor s participantkou N., 17.1.2017]

Právě tyto vazby, a to jaký vztah si au-pair s rodinou vytvoří, většinou hrají hlavní roli při rozhodování, zda se au-pair do rodiny opět vrátí či zda si pobyt prodlouží a zůstane tak v rodině déle než plánovala.

„Já kdybych neměla vztah, tak jsem tam i dýl, neměla jsem jako jinej důvod proč od nich odcházet. Fakt bych tam klidně zůstala, malej mi hrozně chybí do teď, fakt jsme se na sebe hodně uvázali...“

[rozhovor s participantkou N., 17.1.2017]

9. Zpětná reflexe

Většina respondentek absolvujících letní au-pair pobyt se do Španělska opakovaně vrací nebo mají alespoň po dobu studia v plánu vrátit se, a to i navzdory negativním stránkám pobytu. Hlavní negativa, která jsou s au-pair pobytem spojena, celkem přesně vystihla jedna z mých respondentek.

„Tak nevýhoda je určitě to, že obě dvě léta nastala chvíle, kdy mi prostě chyběl někdo tady doma. Byl třeba problém ten první rok, že jsem chtěla komunikovat s přítelem, ale že jsme se časově neshodli. ... Potom ke konci už jsem se docela těšila domů v obou případech. Další nevýhoda je možná ze začátku trochu kulturní šok, režim dne, že se obědvá pozdě, takové to jejich, že tě pozdraví, zeptají se, jak se máš, ale pak odejdou a nečekají na odpověď ... takže spíš jakoby ten životní styl Španělů sladit s tím svým a tak nějak najít ten kompromis.“

[rozhovor s participantkou U., 12.1.2017]

Většina těchto respondentek má tendence vracet se každý rok do stejné rodiny, samozřejmě za předpokladu, že u této rodiny byl pobyt ideální a au-pair neměla s rodinou nějaký zásadní problém.

Respondentky, které se vrátily po dlouhodobém pobytu ze Španělska, opětovný návrat většinou neplánují. Zároveň je však nutné zdůraznit, že k tomu mají podstatné důvody, například partnerské vztahy, popřípadě budování vlastního života.

„Já kdybych neměla vztah, tak jsem tam i dýl, to že jsem se vracela, bylo více méně kvůli tomu, že jsem potřebovala začít stavět tak nějak svůj život a pracovat na tom vztahu, ale kdybych ten vztah neměla a jela tam, tak věřím, že jsem tam třeba i do teď, vlastně bych vůbec neměla důvod se vracet...“

[rozhovor s participantkou N., 17.1.2017]

Zároveň všechny tyto participanky během rozhovorů zmínily, že pokud by nebylo těchto důvodů, je dost možné, že by jejich pobyt mohl trvat mnohem delší dobu. Proč se i přes negativní aspekty pobytu mají au-pair tendenci vracet se další roky, nebo proč v případě dlouhodobých pobytů v rodině zůstávají tak dlouho? Odpovědi na tyto otázky jsem našla během svého výzkumu a později se mi potvrdily i během rozhovorů s respondentkami.

Au-pair pobyty jsou v určitý moment tou nejlepší ze všech dostupných možností, které au-pair má a jednoduše představují pro au-pair větší možnosti rozvoje v porovnání s jejími možnostmi v ČR. Zároveň je au-pair pobyt způsobem, jak lze navázat kontakty a vztahy v cizí zemi, které se mohou v budoucnu hodit. Všechny výše zmíněné faktory ve své výpovědi dokonale shrnuje jedna z respondentek.

„Takže jako myslím, že to byla dostatečná doba, abych poznala tu kulturu, poznala ty lidi, určitě jsem ráda, že jsme zůstali v kontaktu, takže pro mě jsou to vlastně otevřené dveře, můžu tam odjet znova, můžu se tam kdykoliv podívat. Hrozně mi to asi dalo vnitřně, takový ten pocit, že opravdu přes všechno můžu být lepší, jako Španělé jsou fajn, ne tak negativní jako Češi, jo hrozně mi otevřeli oči, takže určitě mi to dalo hodně...“

[rozhovor s participantkou R., 17.1.2017]

Závěr

Základem au-pair pobytů jsou lidé, konkrétněji vztahy a komunikace mezi lidmi. Právě proto, že nejsou všichni lidé stejní, nemohou být ani au-pair pobyty vždy stejné a univerzální tak, jak je prezentují agentury. Au-pair pobyty probíhají v každé rodině trochu jinak především proto, že pobyty tvoří a ovlivňuje mnoho faktorů, které závisí na konkrétním člověku, respektive na konkrétní au-pair, členech její hostitelské rodiny a jejich individuálních očekáváních spojených s pobytem. Nicméně i přes tento fakt jsem během svého výzkumu našla několik prvků, které byly společné všem a dají se tak považovat za relativně stálé, co se au-pair pobytů týče. Především výsledky mého výzkumu potvrzují fakt, že existuje velký rozdíl mezi tím, jak je au-pair pobyt oficiálně vymezen, případně jak pobyty prezentují agentury a praxí au-pair pobytů z pohledu au-pair. Oficiální vymezení pracovních podmínek se v každodenním průběhu pobytů naprosto ztrácí. Ačkoliv dohoda ustanovující au-pair pobyty a stejně tak i agentury prezentují au-pair pobyt jako kulturní výměnu, která au-pair poskytuje možnost zdokonalit se v cizím jazyce, v tomto případě ve španělštině, a poznat novou zemi, v praxi má au-pair jen málo možností cestovat. Její účast na kurzech španělštiny je limitována prostředím a časovým programem rodiny. Konverzace v domácnosti s hostitelskou rodinou je většinou vedena v angličtině, záleží na požadavcích rodiny. Zdokonalování se v cizím jazyce je tak au-pair umožněno ve velmi nedostatečné míře. Běžnou praxí au-pair pobytů je také nedodržování či překračování stanovených hodin, při kterých au-pair plní své povinnosti v rodině. Tento fakt je dán povahou au-pair pobytu a tím, že au-pair bydlí v domácnosti společně s rodinou a hranice mezi volným časem a časem kdy au-pair pracuje, jsou nejasné. Je tak zřejmé, že pracovní stránka pobytu v praxi převažuje nad kulturní stránkou pobytu. Samozřejmě průběh pobytu je z velké části určován očekáváním au-pair společně s očekáváním hostitelské rodiny a tím, jak moc se očekávání společně shodují. Nicméně i přesto, že v praxi au-pair pobyty ne zcela odpovídají vymezením, jaká jsou veřejnosti a především zájemkyním o au-pair pobyty předkládána agenturami a ostatními zdroji, většina au-pair pobytů absolvuje

opakovaně a hodnotí je kladně. Vzhledem k tomu, že mezi hlavní motivaci nepatří finanční zisk a naopak jednou z nejzmiňovanějších motivací je odjezd do jiné země, většina au-pair tyto požadavky považuje za naplněné. Ačkoliv běžná praxe au-pair pobytů hned v několika bodech odporuje teoretickému vymezení těchto pobytů a tomu, jak jsou prezentovány a au-pair je spíše zaměstnancem rodiny než rovnocenným členem domácnosti. Nutno však podotknout, že tento fakt se během pobytu nemusí nijak projevovat nebo překážet tomu, aby byl pobyt ideální. Výsledky mého výzkumu vypovídají o tom, že i přes všechny tyto rozpory mezi teoretickým vymezením a každodenní praxí pobytů považují za cennou zkušenost, která naplnila jejich očekávání a napomohla jejich osobnímu rozvoji. Fakt, že i přes velký rozdíl mezi oficiálním vymezením pobytů a jejich běžnou praxí ve výsledku participantky pobyt hodnotí kladně, je celkem paradoxní. Důležité je poznamenat, že rozpor mezi praxí a oficiálním vymezením si participantky uvědomují a během rozhovorů ho reflektovaly. Důvodem, proč většina au-pair pobyt absolvuje opakovaně, je nedostatek možností zde, konkrétně porovnání možností jaké má v ČR, s možnostmi zopakovat au-pair pobyt. Za hlavní důvod proč i přes výše zmiňovaný rozpor většina au-pair svůj pobyt hodnotí pozitivně, považují střet s prostředím v ČR po návratu z pobytu. Porovnání jejich života zde s životem během au-pair pobytů, staví praxi au-pair pobytů do lepšího světla a zdůrazňuje jejich klady.

Au-pair pobyty jsou velmi komplexní záležitost, do které zasahuje mnoho aspektů. Můj výzkum považuji za prvotní prozkoumání těchto pobytů, a to pouze z perspektivy au-pair. Myslím, si že au-pair pobyty poskytují mnoho dalších námětů pro budoucí výzkumy, například výzkum pro magisterskou práci. Z mého pohledu by bylo zajímavé propojit perspektivu prezentovanou v této práci s perspektivou hostitelských rodin a reflektovat roli agentur v celkovém kontextu pobytů.

Seznam použitých zdrojů

Addley, E. 2002. „Is au pairing the new slavery?“. The Guardian. [cit. 8. 2. 2017]. dostupné z: <https://www.theguardian.com/g2/story/0,3604,849114,00.html>.

Álvarez, B., Miles, D. 2003. „Gender Effect on Housework Allocation: Evidence from Spanish Two-Earner Couples." Journal of Population Economics 16(2): 227-242. [cit. 8. 2. 2017]. dostupné z: <http://www.jstor.org/stable/20000187>.

Anderson, B. 2001. „Why Madam has so many bathrobes?: demand for migrant workers in the EU.“ Tijdschrift voor economische en sociale geografie 92(1): 18-26. [cit. 6. 2. 2017]. doi: [10.1111/1467-9663.00136](https://doi.org/10.1111/1467-9663.00136).

Bahna, M. 2005. „Latentná ekonomika kultúrnej výmeny au pair.“ Sociológia 37(5): 449-474. [cit. 6. 2. 2017]. dostupné z: <https://www.sav.sk/journals/uploads/020610433.pdf>.

Bahna, M. 2006. „The Au Pair Employers: Who Are They, Whom They Search for and What Do They Await?“. Sociológia 38(3): 245-266. [cit. 6. 2. 2017]. dostupné z: <https://www.sav.sk/journals/uploads/02061034Bahna.pdf>.

Búriková, Z. 2006. „Prečo majú britské matky au pair a čo sa na tom slovenským au pair nepáči.“ Slovenský národopis: časopis Ústavu etnológie Slovenskej akadémie vied, Bratislava: Slovak Academic Press 54(4): 341-356. [cit. 9. 2. 2017]. ISSN 1335-1303.

Carrasco, C., Rodríguez, A. 2000. „Women, families, and work in Spain: Structural changes and new demands“. Feminist Economics: 6(1): 45-57. [cit. 6. 2. 2017]. doi: [10.1080/135457000337660](https://doi.org/10.1080/135457000337660).

Cox, R. 2007. „The au pair body: sex object, sister or student?“. European Journal of Women's Studies 14(3): 281-296, [cit. 6. 2. 2017]. doi: [10.1177/1350506807079015](https://doi.org/10.1177/1350506807079015).

Cox, R. 2010. „Some problems and possibilities of caring“. Ethics, Policy and Environment 13(2): 113-130. [cit. 9. 2. 2017]. doi: [10.1080/13668791003778800](https://doi.org/10.1080/13668791003778800).

Englander, A. 2005 "The Unappreciated Sex? Women's Changing Role in Spanish Society". *Modern Spain Emerges* 23(6): 45-53. [cit. 7. 2. 2017]. dostupné z: <http://preserve.lehigh.edu/perspectives-v23/6/>.

ETS No.068, European Agreement on "au pair" Placement. 24. 11. 1969. [cit. 6. 2. 2017]. dostupné z: <https://rm.coe.int/CoERMPublicCommonSearchServices/DisplayDCTMContent?documentId=090000168007231c>.

Griffith, S., Legg, S. 2005. *Au pair: praktický rádce pro práci v zahraničí*. 1. vydání. Brno: CP Books.

Hendl, J. 2005. *Kvalitativní výzkum: základní metody a aplikace*. Praha: Portál.

Kasimova, R., Sh.; Biktagirova, G., F. 2016. „Family Functions' Distribution in Men and Women Concepts“. *International Journal of Environmental and Science Education* 11(6): 1149-1158.[cit. 6. 2. 2017]. doi: [10.12973/ijese.2016.384a](https://doi.org/10.12973/ijese.2016.384a).

Martínez, P., Carrasco, M., Aza, G., Blanco, A., Espinar, I. 2011. „Family and Guilt in Spanish Dual-Earner Families“. *Sex Roles* 65(11-12): 813-826. [cit. 7. 2. 2017]. doi: [10.1007/s11199-011-0031-4](https://doi.org/10.1007/s11199-011-0031-4).

Maříková, H. 1999. Proměna rolí muže a ženy v rodině. s. 59-67. v *Společnost žen a mužů z aspektu gender: sborník studií*. Praha: Open Society Fund.

Mínguez, A., M. 2010. „Family and gender roles in Spain from a comparative perspective“. *European Societies* 12(1): 85-111. [cit. 6. 2. 2017]. doi: [10.1080/14616690902890321](https://doi.org/10.1080/14616690902890321).

Možný, I. 1999. *Sociologie rodiny*. 1. vydání. Praha: Sociologické nakladatelství.

Možný, I. 2008. *Rodina a společnost*. 2. vydání. Praha: Sociologické nakladatelství.

Sekeráková Búriková, Z. 2014. Earning Money, Learning the Language : Slovak Au Pairs and their Passage to Adulthood. kapitola 8, s. 145-161. v Makovicky, N. *Neoliberalism, Personhood, and Postsocialism : Enterprising Selves in Changing Economies*. Farnham: Ashgate.

Sekeráková Búriková, Z. 2015. 'Good families' and the shadows of servitude: au pair gossip and norms of au pair employment. kapitola 3, s. 36-52. v Cox, R. *Au Pairs' Lives in Global Context: Sisters or Servants?* 1. vydání. Houndmills Basingstoke: Palgrave Macmillan.

Vargün, B. 2016. „Men's and women's position in the family in the context of social gender roles“. *Journal of Human Sciences* 13(2): 2952-2959. [cit. 6. 2. 2017]. doi: [10.14687/jhs.v13i2.3937](https://doi.org/10.14687/jhs.v13i2.3937).

Seznam příloh

1. Au-pair agreement
2. Dear au-pair letter
3. Seznam agentur a webových stránek

1. Au-pair agreement

Au-pair agreement

Aupair:

Name:

Date of birth:

Address:

I confirm that / **Potvrzuji, že:**

- I have fulfilled all the au-pair's formulars truthfully / **jsem vyplnil všechny au-pair formuláře podle pravdy**
- I have been informed about the au-pair program and I agree with all the conditions / **jsem byl informován o au-pair programu a souhlasím se všemi podmínkami**
- I will carry one's my duties / **budu plnit své povinnosti**
- If I have some problems I will try to solve it with my host family. If it will not be possible, I will contact my au-pair agent / **pokud nastane nějaký problém, budu se ho snažit vyřešit s hostitelskou rodinou. Jestliže to nebude možné, zkontaktuji svou au-pair agentku**
- I will respect the dates of my stay according to this agreement / **budu respektovat data mého pobytu uvedené v této dohodě**
- If I cannot stay the whole time I agreed to, I will inform the host family and the au-pair agency. I will inform them 15 days in advance. In this case I agree to pay a compensation to the agency at the amount of weekly pocket money./ **pokud nebudu moci zůstat po celou dobu, na které jsme se domluvili, informuji o tom hostitelskou rodinu a au-pair agenturu. Budu je informovat v patnáctidenním předstihu. V takovém případě souhlasím zaplatit kompenzaci agentuře ve výši týdenního kapesného.**
- I will not leave the house without informing the host family (especially during nights) / **neopustím dům bez informování rodiny**

- I will behave as best as I know / **budu se chovat nejlépe, jak umím**
- I will look after the kids carefully / **budu se pečlivě starat o děti**
- I know I cannot use the home phone without asking the host family / **vím, že nemohu používat pevnou linku bez dovození se hostitelské rodiny**
- I will treat with everything carefully / **se vším budu zacházet opatrně** I am responsible for accidents, loss and all expenses during my au-pair stays / **jsem zodpovědný za nehody, ztráty a všechny útraty během au-pair pobytu**
- I will contact my au-pair agent and also the host family about details of my flight / **Budu kontaktovat svou au-pair agentku a hostitelskou rodinu o detailech mého letu**

Host family name / jméno hostitelské rodiny:

Date of flight / datum přiletu:

Length of stay / délka pobytu:

Date / datum:

Sign / podpis:

2. Dear au-pair letter

01/06/2015

Dear Kristyna,

We are delighted to invite you to come to Spain and be our new Au Pair. As discussed you will arrive the first week of July and stay with us as long as possible until September too.

ARRIVAL DATE

Please email us with your flight details as we would like to come and collect you from the airport, the best one for us is Alicante.

ACCOMODATION AND MEALS

You will have your own bedroom with internet access. We will provide all your food.

WORKING HOURS, DUTIES AND POCKET MONEY

We would like you to help during 5 days, from Mon-day to Friday and you will be free normally on wee-kends. We are very relaxed and flexible family. Your duties will include looking after Alex and finding things for him to do, speak and play with him in En-glish and we will also help you with your Spanish. We may ask you to babysit once or twice a week. Your total hours per week will be about 30 and your pocket money will be 75€ paid in cash every week.

SPANISH LESSONS:

You will be able to assist to Spanish lessons with Mag' Au Pair in Valencia cen-ter, and meet with all the other au pairs.

CAR USE

We need a driver.

NOTICE PERIOD

Should you wish to leave us earlier than expected we would like you to give us 2 weeks' notice please. If we need to ask you to leave our family earlier than agreed then we will give you 2 weeks' notice.

We are really looking forward to meeting you and sharing some great times with our family.

Please email us with written confirmation that you are happy with everything in this letter and please cc your Agency on the email.

Kind regards,
Ana and José

3. Seznam agentur a webových stránek

Student Agency <https://www.studentagency.cz/>

Cultural Care <http://www.culturalcare.cz/>

Coolagent <https://www.coolagent.cz/>

Aupair-evropa <http://www.aupair-evropa.cz/>

Agentura All <http://www.agenturaall.cz/>

Aupairworld <https://www.aupairworld.com/en>

Great aupair <http://www.greataupairusa.com/>

AEPA <http://spanishaupairassociation.com/>